

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχόν εἰς τὴν χάρον ἡμῶν ἀπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ :

Ἐξωτερικοῦ :

Ἐτησίαν . . . δρ. 8,—
Ἐξάμηνος . . . > 4,50
Τριμηνος . . . > 2,50
ἢ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

Ἐτησίαν φρ. χρ. 10,—
Ἐξάμηνος > > 5,50
Τριμηνος > > 3,—

ἘΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ἸΑΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικοῦ λσκ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,70
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λσκ. 25 (φρ. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὅδὸς Ἐδριαίου δρ. 88, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 15ος

Ἐν Ἀθήναις, 14 Ἰουνίου 1908

Ἔτος 30όν.—Ἀριθ. 29

ΜΥΣΤΗΡΙΟΔΕΣ ΕΓΚΛΗΜΑ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΙΟΥΔΙΟΥ ΒΕΡΝ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'. (Συνέχεια)

Ὁ Νικολέφ ἀπεχαίρετ' ἑαυτὸν τὸν Βλαδίμηρον, ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸ Περνάου, καὶ ἔφθασεν εἰς τὴν Ρίγαν τὴν 16 πρὸς τὴν 17, χωρὶς νὰ γνωρίσῃ ποία φοβερά κατηγορία τὸν ἐδάρευεν.

Ἐίδαμεν, ἄλλως τε, μετὰ πόσης ὑπερφανεῖας ὁ καθηγητὴς ἀπὸ τὸν Νικολέφ, ἢ μᾶλλον, δὲν κατεδέχθη κανὴν ἀκροῦσά αὐτὴν τὴν κατηγορίαν, καὶ ποία ἰσχυρὰ ἀπόδειξις ἐτήρησεν ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ. Γνωρίζομεν ἐπίσης πόσον ἐπέμεινεν ὁ ἀνακριτὴς νὰ μάθῃ παρὰ τοῦ Νικολέφ τὸν σκοπὸν τοῦ ταξιδίου ἐκείνου καὶ εἰς ποῖον μέρος μετέβη ἀναχωρῶν ἐκ τοῦ Σπασμένου Σταυροῦ... Ἄλλ' ὁ Δημήτριος Νικολέφ ἠρνήθη μετ' ἰσῆς ἐπιμονῆς. Δὲν θὰ ὠμίλει, ἐφ' ὅσον ἐπιστολὴ ἐκ μέρους τοῦ Βλαδίμηρου δὲν τὸν ἐπληροφόρει ὅτι ὁ ἐξόριστος εὐρίσκειται ἐν ἀσφαλείᾳ. Τοιαύτη ἐπιστολὴ δὲν ἔφθασεν, ἐνθυμηθεὶς δὲ μετὰ πόσης ἀνυπομονησίας, ἐπὶ δύο ἡμέρας, τὴν ἐπερίμενεν ὁ Νικολέφ. Καὶ τότε, ἐνοχοποιούμενος ὑπὸ σιωπῆς τὴν ὁποίαν δὲν ἤθελε νὰ λύσῃ, καταδικαζόμενος δι' ἀμελείου μίσους ὑπὸ τῶν πολιτικῶν τοῦ ἐχθροῦ, ἀπειλούμενος ἀκόμη καὶ τὴν ζωὴν ὑπὸ τῶν ἐκμανοῦς ὄχλου, ἐμελλε νὰ συλληφθῆ, ὅταν ὁ Βλαδίμηρος Γιαννώφ παρουσιάσθῃ!

Ὁ ἴδιος ἀπεκάλυφεν ἀμέσως πότος ἦτο καὶ πρὸς ποῖον σκοπὸν ἤρχετο εἰς Ρίγαν. Ἡ θύρα τῆς οἰκίας ἠνοιχθῆ καὶ ὁ Βλαδίμηρος Γιαννώφ ἔπεσεν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Δημητρίου Νικολέφ, ἔθλιψεν ἐπὶ τοῦ στήθους του

τὴν μνηστὴν τοῦ Ἰλκαν, ἠσπάζθη τὸν Ἰωάννην, ἔσφιξε τὰς φιλικὰς χεῖρας αἰ ὅποια ἐτάθησαν πρὸς αὐτόν, καὶ, ἐνώπιον τοῦ συνταγματάρχου Ραγκενώφ καὶ τοῦ ταγματάρχου Βέρντερ, οἱ ὅποιοι τὸν εἶχαν ἀκολουθήσει, εἶπε:

— Εἰς τὸ Περνάου... ὅταν ἔμαθα ποῖον αἷμον ἐγκλήμα ἀπεδίδοτο εἰς τὸν Δημήτριον Νικολέφ, ὅταν ἤκουσα ὅτι κατηγορεῖται ὡς δράστης τῆς δολοφονίας τοῦ Σπασμένου Σταυροῦ, ὅταν εἶδα εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι ἠρνεῖτο νὰ ποκαλύψῃ τὸν σκοπὸν τοῦ ταξιδίου του,

ἐνῶ δὲν εἶχε παρὰ νὰ προσφέρῃ μίαν λέξιν, ἓνα ὄνομα — τὸ ἰδικόν μου, — διὰ νὰ παλλαχθῆ, ἀλλὰ δὲν τὸ ἔλεγε διὰ νὰ μὴ μ' ἐκθέσῃ, — δὲν εἰδίτασα νὰ πράξω ὅ,τι μοῦ ἐπέβαλλε στοιχειῶδες καθήκον, ἀνεχώρησα εὐθὺς ἀπὸ τὸ Περνάου καὶ ἦλθα... Δημήτριε Νικολέφ, ὅ,τι ἠθέλησες νὰ κάμῃς δι' ἐμέ σὺ, ὁ φίλος τοῦ Ἰωάννου Γιαννώφ, ὁ δευτέρος πατήρ μου, ἠθέλησα νὰ τὸ κάμω καὶ ἐγὼ διὰ σέ!

— Ἐκαίμε ἀσχημα, Βλαδίμηρε, ἔκαίμε πολλὸ ἀσχημα!... Εἶμαι ἀθῶος, δὲν φοβοῦμαι τίποτε, δὲν εἶχα τίποτε νὰ φοβηθῶ... ἡ ἀθῶότης μου θάπεδεικνύετο καὶ χωρὶς τὴν θυσίαν σου.

— Δὲν ἔκαμα καλὰ, Ἰλκα; ἠρώτησεν ὁ Βλαδίμηρος τὴν μνηστὴν του.

— Μὴν ἀποκριθῆς, παιδί μου, εἶπεν ὁ Νικολέφ, δὲν εἰμπορεῖς νὰ κρίνῃς μεταξὺ τοῦ πατρός σου καὶ τοῦ μνηστῆρός σου!... Σ' ἐκτιμῶ, Βλαδίμηρε, δι' ὅ,τι ἐνόμισες καθήκον σου νὰ πράξῃς, ἀλλὰ σὲ μέμφομαι διότι τὸ ἐπραξες! Ἐάν σκεφθῆς καλλίτερα, θάναγνωρίσῃς καὶ αὐ ὅτι προτιμώτερον ἦτο νὰ καταφύγῃς εἰς μέρος ἀσφαλές. Ἀπὸ ἐκεῖ θάμοῦ ἔγραφες, καὶ μόλις ἐλάβαναι τὴν ἐπιστολὴν σου θάὠμιλοῦσα, θάἐφανέροναι τὴν αἰτίαν τοῦ ταξιδίου μου... Δὲν ἠμποροῦσα νὰ ὑπομείνω ἀκόμη ὀλίγας ἡμέρας τὰς φοβεράς αὐτὰς δοκιμασίας, ἕως νὰ ἐξασφαλισθῆς καὶ σὺ;...

— Πατέρα μου, εἶπε τότε ἡ Ἰλκα με φωνὴν σταθεράν, πρέπει νὰκούσετε καὶ τὴν ἀπάντησίν μου. Ὅ,τι καὶ ἂν εἶνε νὰ γίνῃ, νομίζω ὅτι ὁ Βλαδίμηρος ἔκαμε καλὰ, καὶ ἔλη μου ἡ ζωὴ δὲν θάρκῃ

«Ἐἶχε κταρθῶσιν νὰ δραπετεῦσιν...» (Σελ. 226, στ. β'.)

νά τῷ πληρώσει τὴν εὐεργεσίαν του.
— Εὐχαριστῶ, Ἰλκα, εὐχαριστῶ! ἀνέκραξεν ὁ Βλαδίμηρος. Ἀρκετὴ ἀμοιβὴ μου εἶνε τὸ ὅτι ἠμπόρεσε νὰ καλ- λάξω τὸν πατέρα σου ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν ἀκόμη ἡμέραν δοκιμασίας!

Καὶ τώρα, χάρις εἰς τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Βλαδίμηρου, οὐδεμία ἀμφιβολία ἐχώ- ρει περὶ τῆς ἀθωότητος τοῦ Δημητρίου Νικολέφ. Ἡ εἰδησις διεδόθη ἀνα τὴν πόλιν ἀστραπηδῶν. Ἄν οἱ κύριοι Γιο- χάουζεν ἐπέμεναν μοχθηρῶς νὰ μὴ πι- στεύουν, ἂν ὁ ταγματάρχης Βέρντερ ἐδλεπε μετὰ προφανοῦς ἀπογοητεύσεως ἕνα Σλαῦον νὰ διαφεύγῃ τοῦς δυνάεις του, ἂν οἱ φίλοι τοῦ τραπεζίτου ἐδειχναν ἀκόμη ἐπιφύλαξιν, καὶ ἂν ἐν γένει οἱ ἐχθροὶ τοῦ Νικολέφ δὲν ἦσαν διατεθει- μένοι νὰ καταθέσουν τὰ ὅπλα ἀμέσως, — αὐτὰ δὲν εἶχαν καμμίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ πλήθους. Αὐθάρει ἡ ἐξαφικ κατην- νάσθη, ἡ κοινὴ γνώμη μετεβλήθη. Οὐτε λόγος πλέον περὶ ἐπιθέσεως ἐναντίον τῆς οἰκίας τοῦ καθηγητοῦ. Οἱ ἀστυνο- μικοὶ δὲν εἶχαν ἀνάγκην τώρα νὰ τὴν προστατεύουν κατὰ τῆς μανίας τοῦ ὄχλου.

Ἄλλ' ἔμενε νὰ κανονισθῇ ἡ θέσις τοῦ Βλαδίμηρου Γιαννώφ. Ἄν ἡ γενναία του ψυχὴ καὶ τὸ αἶσθημα τοῦ καθήκον- τος τὸν ἔφεραν μὲ τόσῃν αὐταπάρνησιν εἰς Ρίγαν, δὲν ἔπαυε διὰ τοῦτο νὰ εἶνε πολιτικὸς κατὰδικος, δραπέτης τῆς Σι- βηρίας!

Καὶ ὁ συνταγματάρχης Ραγκενῶφ, μὲ φωνὴν εἰς τὴν ὁποίαν ὑπέτρεμεν ἡ συμπάθεια, καὶ τὴν ὁποίαν κατ' ἀνάγκη- κην ἔκαμνεν αὐστηρὰν τὸ καθήκον ἐνδὲς δευθυτου τῆς Ἀστυνομίας, τῷ εἶπε:

— Βλαδίμηρε Γιαννώφ, ἐπανήλθατε αὐθαιρέτως ἐν τῆς ἐξορίας σας καὶ ὀρεῖλω νὰ τὸ ἀναφέρω εἰς τὸν διοικη- τὴν. Πηγαίνω νὰ ἰδῶ τὸν στρατηγὸν Γόρκον. Ἀλλὰ δὲν ἔχω καμμίαν δυσκό- λειαν νὰ σᾶς ἀφίσω μέχρι τῆς ἐπιστρο- φῆς μου εἰς τὴν οἰκίαν αὐτὴν, ἀρκεῖ νὰ μοῦ δώσετε τὸν λόγον σας ὅτι δὲν θὰ προσπαθήσετε νὰ δραπετεύσετε.

— Ἐχετε τὸν λόγον μου, συνταγ- ματάρχα, ἀπεκρίθη ὁ Βλαδίμηρος.

Ὁ Ραγκενῶφ, ἀφίσας τὸν Ἐκ μὲ τοὺς ἀνδρας του νὰ περιπολοῦν εἰς τὰ πέριξ, ἀπῆλθεν ἀμέσως.

Εἶνε περιττὸν νὰ περιγράψωμεν τώρα τὰς μεταξὺ τοῦ Ἰωάννου, τῆς Ἰλκας καὶ τοῦ Βλαδίμηρου σκηνας. Ὁ ἰατρός Χζμλν καὶ ὁ κ. Δελακρότ τοὺς ἀφήσαν μόνους εἰς τὰς συγκινητικὰς των δια- χύσεις. Εὐτυχίαν ὡς αὐτὴν, ἡ οἰκογένεια τοῦ καθηγητοῦ εἶχε νὰ δοκιμασῇ πολὺν-πολὺν καιρὸν... Ἐπανεβλέποντο, συνωμίλουν προφορικῶς, ἔκαμναν σχέδια περὶ τοῦ μέλλοντος... Εἰς τὴν χαρὰν τῆς στιγμῆς ἐκείνης, ἐλησμόνου τὴν θέσιν τοῦ Βλαδίμηρου, τὴν καταδικην

ἢ ὁποία τὸν ἐβάρυνε, τὰς φοβερὰς συνε- πείας, τὰς ὁποίας ἠμποροῦσε νὰ ἐχθῇ ἡ δραπέτευσίς του...

Μετὰ μίαν ὥραν ὁ συνταγματάρχης ἐπανήλθε, καὶ ἀποταθεὶς πρὸς τὸν Βλα- δίμηρον:

— Κατὰ διαταγὴν τοῦ στρατηγοῦ Γόρκου, τῷ εἶπε, θὰ μεταβῆτε εἰς τὸ φρούριον τῆς Ρίγας καὶ θάναμαινετε τὰς διαταγὰς, αἱ ὁποῖαι θὰ ζητηθοῦν ἀπὸ τὴν Πετρούπολιν.

— Εἶμαι ἔτοιμος νὰ ὑπακούσω, συν- ταγματάρχα, ἀπεκρίθη ὁ Βλαδίμηρος Γιαννώφ. Χαίρε, πατέρα μου—εἶπε πρὸς τὸν Νικολέφ—χαίρε, ἀδελφέ μου—εἶπε πρὸς τὸν Ἰωάννην, καὶ λαμβά- νων τὴν χεῖρα τῆς Ἰλκας: Χαίρε, ἀδελφῆ μου!

— Ὅχι... εἶμαι σύζυγός σας! ἀπε- κρίθη ἡ νεάνις.

Πόσον θὰ διήρκει ὁ νέος αὐτὸς χω- ρωρισμός;

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, τὸ ἔκτα- κτον ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον παρουσιαζεν ἡ ὑπόθεσις, μακρὰν τοῦ νὰ ἐλαττωθῇ, μετετοπίσθη ἀπλῶς ἀπὸ τοῦ καθηγητοῦ εἰς τὸν ἐξόριστον, ὁ ὁποῖος δὲν ἐδίστασε νὰ θυσιάσῃ τὴν ἐλευθερίαν του, καὶ ἴσως αὐτὴν τὴν ζωὴν του, διότι ἦτο πο- λιτικὸς κατὰδικος. Ἀνεξαρτήτως κομμα- τικῶν συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν, ἡ διαγωγὴ του ἐθαυμάζετο γενικῶς. Καὶ μεταξὺ τῶν ἀντιθέτων ἀκόμη τοῦ Δη- μητρίου Νικολέφ, δὲν ἔπαυαν νὰ ἐπ- θειάζουσαν—καὶ προπάντων αἱ γυναῖκες, —τὴν γενναιοψυχίαν καὶ τὴν αὐταπάρ- νησιν τοῦ Βλαδίμηρου Γιαννώφ. Ἐπειτα ὑπῆρχε καὶ ἡ τόσον συγκινητικὴ ἐκείνη ἀπόφισ τῆς ζωῆς του, ὁ ἔρωσ του πρὸς τὴν Ἰλκαν Νικολέφ καὶ ὁ ἀπότομος χωρισμός καθ' ἣν στιγμὴν ἐπρόκειτο τέλος νὰ ἐνωθοῦν... Καὶ τώρα ποῖαι θὰ ἦσαν αἱ διαταγαὶ τοῦ Τσαροῦ;... Ὁ κατὰδικος θὰ ὑπεχρεοῦτο νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ βῆθη τῆς Σιβηρίας, ὁποῦθεν εἶχε κατορθώσῃ νὰ δραπετεύσῃ ἀντὶ τῶσαν κόπων καὶ κινδύνων;... Ἡ μνηστὴ του, μετὰ τὴν σύντομον ἐκείνην εὐτυχίαν τῆς συναντήσεώς των, θὰ κατεδικάζετο νὰ τὸν στερηθῇ αἰώνως; Ἡ μήπως ἡ εὐγενὴς διαγωγὴ του θὰ ἐγένετο αἰτία νὰ τῷ δοθῇ αὐτοκρατορικὴ χάρις;

Μὲ ὅλα αὐτὰ, θὰ ἦτο πλάνη νὰ πι- στεύσωμεν, ὅτι ἡ ἀπρόοπτος ἐπέμβασίς τοῦ Βλαδίμηρου Γιαννώφ ἤρκεσε νὰ πο- δεῖξῃ εἰς ἔλαος ἐν γένει τὴν ἀθωότητα τοῦ Νικολέφ. Εἰς ρωσικὴν πόλιν τὴν ὁποίαν κατέκλυζαν Γερμανοὶ, δὲν ἠμπο- ροῦσε νὰ συμβῇ αὐτὸ προκειμένου περὶ Σλαῦου! Αἱ ἀνώτεραι τάξεις προπάν- των, δὲν ἐνοούσαν νὰπαλλαχθῇ τόσον εὐκόλως πάσης κατηγορίας ὁ καθηγη- τῆς, ὁ ἐκπροσωπῶν τὸ σλαβικὸν κόμμα. Αἱ ἀντισλαυτικαὶ ἐφημερίδες δὲν ἔπαυαν νὰ ἐκφράζουσαν ἐπιφυλάξεις μετὰ περισσῆς

κακοπιστίας. Ὅπωςδῆποτε, ἔλεγαν,— καὶ αὐτὸ ἦτο τὸ μόνον βέβαιον,— ὁ δο- λοφόνος τοῦ Πὸς δὲν εἶχεν ἀνακαλυφθῇ. Ὑπῆρχε θῦμα τὸ ὁποῖον ἐζήτει ἐκδι- κησιν,—καὶ τὴν ἐζήτει προπάντων διὰ τῶν μοχθηρῶν καὶ ἀμελεικτων στομά- των τῶν ἐχθρῶν τῆς σλαυτικῆς ἐπιρ- ροῆς.

Ἡ οἰκία τῶν ἀδελφῶν Γιοχάουζεν ἦτο ἡ κυριώτερα ἐστία ὅπου συνεδαυλί- ζετο τὸ μῖσος αὐτὸ, οἱ δὲ οἰκοδεσπόται ἦσαν ἀποφασισμένοι νὰ μὴ τὸ ἀφίσουν νὰ σβύσῃ.

Διὰ νὰ φθάσουν ταχύτερα εἰς τὸν σκοπὸν των, διεδίδον τεχνεργέντως ὅτι οἱ δικασταὶ δὲν ἐνήγγουν δραστηρίως, ὅτι ὑφίσταντο ἀνωθεν ἐπιδράσεις, καὶ ἐξί- θουν οὕτω τὸν λαὸν νὰ διαμαρτύρηται. (Ἐπεται συνέχεια) ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΟΙ ΒΑΘΜΟΙ

Ἀγαπητοί μου,

ΠΟΥ σταθῆ κι' ὅπου βρεθῆ κανεῖς αὐτὰς τὰς ἡμέρας, ἀκούει ὀμι- λίας καὶ συ- ζητήσεις περὶ βαθμῶν. Εἰς τὰ προ- αῦλια τῶν σχολείων, εἰς

τὰ σπίτια, εἰς τοὺς δρόμους, εἰς τὰς πλατεῖας, εἰς τὰ ζαχαροπλαστεῖα, ἀ- κόμη καὶ εἰς τὰ θεάτρα τὴν νύκτα, παντοῦ μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι, μὲ ὄρος ζωηρὸν καὶ κάποτε ἐξημμένον, προφη- τεύουσαν, ἀναγγέλλουσαν ἢ σχολιάζουσαν τοὺς βαθμούς των. Δέκα παρὰ κλάσμα, ἑννέα καὶ κλάσμα, δεκά παρὰ κλάσμα, ἑπτὰ καὶ κλάσμα... Οἱ ἀκέραιοι καὶ οἱ κλα- σματικοὶ δίδουσαν καὶ παίρνουσαν καὶ νομί- ζει κανεῖς, ἀκούων τὰ μικρὰ εὐλαλα στόματα, ὅτι ὅλη ἡ ζωὴ, ὅλη ἡ ὑπαρ- χίς τῶν παιδιῶν αὐτῶν, διαπαντὸς ἐξαρ- τᾶται ἀπὸ ἕνα ἀριθμὸν.

Ἄλλ' ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς μεταφράζεται εἰς ἀρίστα, εἰς λίαν καλῶς, εἰς καλῶς. Κ' αἱ λέξεις αὐταὶ, συνηματικαὶ πάλιν, μεταφράζονται εἰς προβεβασμὸν, εἰς πρόδοον, εἰς ἐπιτυχίαν, εἰς θριαμι- βον. Ἐνας ἀριθμὸς βέβαια, δίδει ἢ δὲν δίδει τὸ δικαίωμα εἰς τὸν μαθητὴν νὰ πλησιάσῃ τὴν τελειοποίησίν του, τὴν ἀποκατάστασίν του, τὴν εἰσοδὸν του εἰς τὸν κόσμον, τὸν σπουδαῖον ἐκείνον τῆς ζωῆς του σταθμὸν, κατὰ ἐν ἀκόμη βῆμα, κατὰ ἐν ἔτος. Καὶ αὐτὸ δὲν εἶνε μικρὸν πρᾶγμα!... Πολλὰ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὸν συνηματικὸν ἀριθμὸν, πραγματι-

κῶς. Καὶ ἔχουν δικαίον οἱ μικροὶ ποῦ δίδουσαν τόσῃν σημασίαν καὶ εἰς τὰ κλά- σματα αὐτὰ τῶν μονάδων τῆς βαθμολο- γίας, ἀφοῦ κ' ἕνα κλάσμα ἀκόμη εἶνε ἱκανὸν νὰποφασίσῃ περὶ τῆς τύχης των.

Μ' ὄλ' αὐτὰ, νομίζω ὅτι δὲν εἶνε σα- στὸν νὰ δίδεται εἰς τὸν βαθμὸν καὶ πάρα πολὺ μεγάλη σημασία, —τόσφ πολὺ με- γάλῃ, ὥστε ἕνας μαθητῆς νὰ ὑποφέρῃ καὶ νὰ θεωρῆται δυστυχὴς ἐὰν ὁ βαθμὸς του ἐβγῆκε κατὰ ἕνα κλάσμα μικρότε- ρος τοῦ ὀνειροπολουμένου. Αὐτὸ εἶνε μίαν ὑπερβολή. Πρὸ τῶν ἐξετάσεων, προ τῆς βαθμολογήσεως, ναί, δικαιούται νὰ κἀμνη κανεῖς ὅ,τι θέλει καὶ ὅτι ἠμ- πορεῖ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸν καλὸν βαθμὸν. Ἐὰν τὸν ἐπιτύχῃ, καλῶς. Ἐὰν δὲν τὸν ἐπιτύχῃ ὁμως, ἐὰν κάποιος ἀπρόοπτοι συνδυασμοί, μίαν ἀπλή σύμπτωσις, μίαν κακοτυχίαν, μίαν δυσμένειαν ἔστω ἐνδὲς καθηγητοῦ, κἀμουν ὥστε ὁ βαθμὸς αὐ- τὸς νὰ μὴν εἶνε ὅ,τι ἠλπίζετο νὰ εἶνε, δὲν σημαίνει ὅτι διὰ τοῦτο πρέπει καν- νεῖς... ναὐτοκτονήσῃ. Κάμε ὅτι πρέπει καὶ ἄς γίνῃ ὅ,τι γίνῃ! ἔλεγαν οἱ ἀρχαῖοι ἱππῶται. Ἴδου ἐν γνωμικόν, τὸ ὁποῖον ἔχει κ' ἐδῶ τὴν ἐφαρμογὴν του. Μελέ- τησε, κοπίασε, ἀγωνίσου, διὰ νὰ πάρῃς ἀρίστα. Ἀλλὰ πάρε ἀγογγύστως ὅ,τι σοῦ δώσουσαν. Δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐπιπλάσῃς δι' ἀρίστα καὶ νὰ σοῦ δώσουσαν μετρίως ἢ σκεδὸν καλῶς. Τὸ πολὺ-πολὺ, ἀντὶ ἀρίστα, νὰ σοῦ δώσουσαν λίαν. Νὰ σοῦ λείψῃ δηλαδὴ ἕνα κλάσμα. Ἐ, δὲν ἐγάθη δι' αὐτὸ ὁ κόσμος! Καὶ μὲ τὸ λίαν προβεβάζεσαι ὅπως καὶ μὲ τὸ ἀρίστα. Οὐτε εἰμπορεῖς νὰ ἰσχυρισθῆς, ὅτι οἱ περισσοὶ κόποι σου ἐπῆγαν χαμένοι, διότι μελετῶν ἀπέκτησες τὰς γνώσεις ἐκείνας, τὰς ὁποίας καμμία ἄδικος βαθ- μολογήσις δὲν εἶνε ἱκανὴ νὰ σοῦ ἀραι- ρήσῃ. Καὶ αὐτὴ εἶνε ἡ ἀξία σου, ἡ πραγ- ματικὴ πρόδοός σου, ἡ ἀνταμοιβὴ σου.

Ναί, ὁ βαθμὸς ἔχει σημασίαν. Πάν- τοτε ἕνας κακὸς βαθμὸς εἶνε ἕνα στίγμα διὰ τὸν μαθητὴν. Ἄλλ' ὥς ἐκεῖ. Διότι καὶ ὁ βαθμὸς τύπος εἶνε. Εἰς κάθε δὲ περιστάσει, πολὺ περισσότερο ἀπὸ τὸν τύπον, πρέπει νὰ μᾶς μέλῃ διὰ τὴν οὐσίαν. Ἡ οὐσία εἶνε τὸ πᾶν. Ἐμα- θες; Γνωρίζεις. Μ' ἕνα κλάσμα δι- γυώτερον δὲν θὰ σοῦ ἀφαιρέσουσαν τὰς γνώ- σεις σου, αἱ ὁποῖαι εἶνε ἡ δύναμίς σου. Καὶ μεθαύριον, εἰς τὸν κόσμον, μὲ αὐ- τὰς θὰ ζήσῃς, καὶ μὲ αὐτὰς θὰ εὐδοκι- μήσῃς, καὶ μὲ αὐτὰς θὰ εὐτυχίσῃς. Ὅχι ἀπλῶς μὲ τὸν βαθμὸν. Πόσοι ἐπῆγαν λίαν καλῶς, κ' εὐδοκίμησαν πε- ρισσότερον ἀπὸ ἄλλους ποῦ ἐπῆγαν ἀρί- στα! καὶ καλῶς ἀκόμη! Ὅχι ὁμως καὶ παρακάτω. Ἀλλὰ τὸ παρακάτω δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει... Ἀπροβίβασται καὶ μετεξεταστέοι, δὲν ὑπάρχουν εὐτυχῶς εἰς τὸν κύκλον μας!

Σὺς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΑΝ

ΠΡΟΣΩΠΑ:
ΜΑΡΙΓΟΥΔΑ (Ἡ Κοκκίνοσκουφίτσα.)
Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΗΣ ΚΟΚΚΙΝΟΣΚΟΥΦΙΤΣΑΣ.
Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΗΣ ΚΟΚΚΙΝΟΣΚΟΥΦΙΤΣΑΣ.
Ο ΛΥΚΟΣ (τὸν ὁποῖον ὑποδέεται ἕνα παιδί, μετημφρωσμένον μὲ προβείες.)

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

[Πρὶν ἀνοιχθῇ ἡ ἀδλία, εἰς τῶν ἠθοποιῶν ἐξέρχεται εἰς τὸ προσκήνιον καὶ λέγει τὰ ἑξῆς διὰ νὰ καθυποχίσῃ τοὺς θεατὰς:]

Μικροὶ μας φίλοι! Σήμερον θὰ ἰδῆτε εἰς τὸ θέατρον μας τὰ φοβερὰ ἀποτελέ- σματα τῆς παρακοῆς μιᾶς μικροῦλας, ἡ ὁποία λέγεται Κοκκίνοσκουφίτσα, καὶ τὴν ὁποίαν βεβαίως ἐγνωρίσατε καὶ ἄλ- λοτε.

Ἄλλ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ κακὸν πρόσω- πον, τὸν λύκον, ὁ ὁποῖος ἐπε- φορτίσθη νὰ τῆς δάσῃ τὸ σω- τήριον μάθημα, ὀφείλω ἐξ ἀρχῆς νὰ σᾶς καθυπογᾶσω, διότι ὑποπτεύομαι πολὺ μή- πως ἀνησυχῆτε περὶ τῆς... ταυτότητός του.

Μάθετε λοιπὸν ὅτι λύκοι δὲν ὑπάρχουν παρὰ εἰς τὰ δάση, — καὶ μάλιστα ὄχι εἰς ὅλα. Ὑπάρχουν, ναί μὲν, με- ρικοὶ καὶ εἰς τὸν Ζωολογικὸν Κήπον, ἀλλὰ τὰ ζῶα αὐτὰ δὲν εἶνε καθόλου πειθήνια καὶ μὲ πολὺ μεγάλην δυσκο- λίαν βέβαια θὰ κατορθώναμεν νὰ τὰ διδάξωμεν ἕνα ρόλον, διὰ νὰ τὸν παίξουν ἀπὸ σκη- νῆς. Ἐκτὸς τούτου, δὲν ὀμιλοῦν τὴν ἴδιαν γλῶσσαν μὲ σᾶς. Δὲν ξέρουσαν παρὰ ἕνα χροῖ! χροῖ! —τίποτε ἄλλο. Καὶ ἀπὸ ἕνα χροῖ! χροῖ! οὔτε ἡ Κοκκίνοσκουφίτσα θὰ ἐγνωσθε τὸ μάθημα, οὔτε σεῖς!

Θὰ σᾶς φανερώσω λοιπὸν ἕνα μεγάλο μυστικόν: Ὁ λύκος ποῦ θὰ ἰδῆτε, δὲν εἶνε λύκος!

Προσπαθήσατε, ὅσον εἰμπορεῖτε, νὰ τὸν φαντάζεσθε ὡς λύκον. Καὶ τὴν στιγμὴν ποῦ θὰ σᾶς ἔλθῃ τυχὸν ὁ πει- ρασμὸς νὰ τὸν φοβηθῆτε — ἢ μὴ γέ- νοιτο! — συλλογισθῆτε ὅτι κάτω ἀπὸ τὸ τομάρι τοῦ λύκου, εἶνε κρυμμένον ἕνα παιδί σὰν καὶ σᾶς! Ἀφίστε λοιπὸν τὴν Κοκκίνοσκουφίτσαν νὰ τρομάξῃ καὶ νὰ ξεφωνήσῃ μόνη της, χωρὶς νὰ τὴν συνο-

δεύετε καὶ σεῖς μὲ ξεφωνητὰ, — πρᾶγμα τὸ ὁποῖον, βέβαια, δὲν εἶνε ὁ σκοπὸς τοῦ σημερινοῦ μας θεάματος. Καὶ τώρα ἐμπρός! Ἐνα! δύο! τρία! Ἀρχίζομεν!

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ

Ἡ σκηνὴ παριστᾷ δωμάτιον χωριᾶ- τικῆς οἰκίας. Ἐπιπλα ξύλινα χονδρο- ειδῆ. Ἐνας μπουφῆς ἢ ἕνα τραπέζι, βίου διαρᾶχει ἕνα ψωμί, ἕνα βάζο μὲ βούτυρον καὶ ἕνα καλαθάκι. Κρεμα- σμένον εἰς τὸν τοίχον, ἕνα κόκκινον ἐπαναφοράκι μὲ κουκούλαν ἢ σκουῖ- φον κόκκινον.

Ὑφουμένης τῆς ἀδλίας, ὁ Πατέ- ρας καὶ ἡ Μητέρα ἐργάζονται δραστη- ρίως, κατασκευάζοντες ξύ- λινα ζωᾶκια διὰ Κιβωτὸν τοῦ Νῶε. Ἡ Μαριγούδα κά- μνει τὴν ἴδιαν ἐργασίαν δι- λλίγον παραιτήρα. Μετὰ βρα- χεῖαν σιωπὴν, ἡ Μητέρα κυτ- τάζει ἐπανειλημμένως κατὰ τὸ παράθυρον, διὰ νὰ ἐνοη- σῇ τί ὄρα εἶνε:]

Η ΜΗΤΕΡΑ: — Σὰν τί ὄρα λὲς νὰ εἶνε, Γιάννη;

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ: — Μά... ἀ- πάνω κάτω τρεῖς.

Η ΜΗΤΕΡΑ: — Ἄ!... (Μετ' ὀλίγον:) Εἶσαι βέβαιος πὸς δὲν εἶνε παραπάνω ἀπὸ τρεῖς;

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ: — Ναί, λιγώ- τερο, μὰ ὄχι παραπάνω... Μὰ

δὲ μὸς λέξ, τί σ' ἐνοίτασε τώρα γιὰ τὴν ὄρα;

Η ΜΗΤΕΡΑ μὲ διαταγμὸν: — Ξέρεις γιατί;... γιατί ἂν τελειώναμε νωρίς, μπορούσαμε νὰ πεταχθοῦμε μίαν στιγμὴ νὰ ἰδοῦμε τὴν καϊμένη τῆ μητέρα, ποῦ εἶνε τόσῳ ὀλομόναχη... Φοβάμαι μὴ τὴν ἐπίασαν πάλι οἱ ρεμματισμοὶ της... ἔχω μέρες νὰ τὴν ἰδῶ.

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ:— Ἄ ὄχι! δὲν μπορούμε, κυρὰ Γιάννατσα, νὰφίσομε σήμερα τὴ δουλειά μας. Ἄν ἡ μητέρα σου στενο- χωριέται τόσῳ ὀλομόναχη, ἄς κοπιᾶσῃ νὰ μᾶς ἰδῇ. Ἐοῦ δὲν ἔχει σήμερα νὰ τὸ κουνήσῃς ἀπὸ τὸ σπῆτι!

Η ΜΗΤΕΡΑ:— Ἄν εἶνε ὁμως ἡ καϊμένη ἄρρωστη;... Δὲν κάνει νὰφίσομε τοὺς

Ἐμικροὶ μας φίλοι... (Σελ. 277, στ. β')

γέρους στη μοναξιά τους... είναι σκληρό.
Θυμάσαι, πριν την πιάσουν οι ρωματισμοί, πώς μας βοηθούσε κ' εκείνη ή καίμενη;... Θυμάσαι πού βλέπαμε και παθαίναμε ως να την καταφέρουμε να φύγει πια τή δουλειά και να κοιμηθῆ;
Είπε σκληρό!...

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ:—Σκληρό ξεσκληρό, έμετς έχουμε τώρα πολλή δουλειά και δεν κάνει να φύγει από εδώ. Σου τὸ απαγορεύω! Δὲ βλέπεις πὸ μείναμε τώρα δυὸ νὰ δουλεύουμε; Πὸ νὰ τὰ βγάλουμε πέρα!

[Σιωποῦν καὶ ἐργάζονται δραστηρίως.]

Η ΜΗΤΕΡΑ, μετ' ὀλίγον στεναζούσα: "Ἔτσι σὰ θὰ γεράσουμε καὶ μετς... καὶ δὲ θὰ ζήσουμε πια τίποτα... ἔτσι θὰ μᾶς ἀφίνει μονάχους ἡ Μαριγούλα... Καὶ τότε νὰ σὲ ἴδω, κύρ Γιάννη!..."

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ, συγκινηθείς:—Γιὰ νὰ σοῦ πῶ, κυρ-Γιαννοῦ!...

Η ΜΗΤΕΡΑ:—Τί εἶπε, ἄντρα;

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ, διατάζων:—Λές... νὰ στείλουμε τὴ Μαριγούλα;

Η ΜΗΤΕΡΑ, ἐκπληκτικῶς:—Πὸ καλὲ;... ἐστὶ μητέρα;

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ:—Γιατί ὄχι;... Ὁ δὲ πᾶν νὰ τῆς πῆ ότι θὰ τὴν ἐπισκεφθοῦμε τὴν Κυριακὴν, πὸ δὲ θάχουμε δουλειά. Ὁ δὲ τῆς πᾶν κατὶ τι, θὰ τὴ φιλήσῃ, καὶ νὰ, ἢ γρήγὰ θὰ παρηγορηθῆ!...

(Ἔπειτα συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΔΗΣ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Μία μόνον ἡμέρα σοφοῦ εἶνε ἴση μετ' ὀλόκληρον βίον ἀνοήτου.

Πρὸς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος σοῦ ἔδωκε προθύμως μίαν σταγόνα νεροῦ, δὲς εἰς ἀντάλλαγμα ὀλόκληρον πηγὴν.

Ὁ ἐπιθυμῶν τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ πλοῦτου, πρέπει νὰ ὑποφέρει καὶ τὴν πικρίαν τῆς ἐργασίας.

Οἱ γλυκεῖς κολακευτικοὶ λόγοι εἶνε δηλητήριον οἱ πικροὶ εἶνε φάρμακον.

ΘΗΡΙΑ ΚΑΙ ΤΕΡΑΤΑ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ]

"Ἔτσι ὁ Νίνος ἔφθασε ὡς τὸ Δράκοντα. Ὁ Δράκοντας ἦταν ξαλωμένος κατὰ γῆς καὶ ξεφουσοῦσε μετ' ὀρότο σὰ βροντῆ. Ὁ Νίνος δὲν τοῦ ἔδωσε καιρὸ νὰ κουνηθῆ, μόνον ἔπρεξε μετ' ὀ σπαθί του καὶ τοῦ ἔκοψε τὸ κεφάλι.

Κ' ἐπροχώρησε τὸ δρόμο του, κ' ἐξακολούθησε μετ' ἴδια εὐκολία νὰ σκοτώνῃ τὰ θηρία καὶ τὰ τέρατα πὸ ἀπαντοῦσε καθε τῶσο.

Καὶ νὰ, ὁ δρόμος καθαρίστηκε κ' ἐλευθερώθηκε. Τότε ὁ Νίνος ἐπέταξε τὰ ἄρματα του κ' ἔφθασε ελαφρὸς ὡς τὴ χρυσοὴ πόρτα τοῦ παλατιοῦ. Στὸ κατώφλι ἡ πεντάμορφη βασιλοπούλα τὸν ἐπερίμενε, τὸν ἐπροσκάλεσε νὰ μῆ μῆσα, τοῦ ἔδωσε νὰ φάγῃ καὶ νὰ πιῇ, καὶ ὕστερα, ἔβλεπον ἕνα ὄρατο ἀμάξι μετ' ἑσπερα ἄσπρα ἄλογα καὶ ἐγύρισαν οἱ δύο τους εἰς τὴν πόλιν.

Ἐκεῖ ὁ Νίνος ἐπῆρε τὴ βασιλοπούλα γιὰ γυναικά του, καὶ ὕστερα, ὅταν πέθανε σὲ λίγον καιρὸ ὁ βασιλεὺς τῆς χώρας, βασιλεὺς ἔγινε ὁ Νίνος, κ' ἔζησε ἐκεῖνος καλὰ καὶ μετς καλλίτερα.

Ὁ μῦθος δηλοῖ—αὐτὸ τὸ λέγω γιὰ τὰ μεγαλειότερα παιδιὰ, — ὅτι ἡ ζωὴ μᾶς μοιάζει πολὺ μετ' ὀ δρόμο πὸ βγάζει στὸ χρυσοὸ παλάτι. Ὅποιος περπατεῖ θαρραλέα, δὲν ἀπαντᾷ ἐμπόδια ἀνίκητα. Μόνον τὰ πρῶτα, τὰ μικρὰ—σὸν τὸ σκελετὸν—θὰ κοπιᾷσῃ κάπως νὰ τὰ νικήσῃ. Ἀλλὰ ὅσο πηγαίνει, τόσο εὐκολώτερα θὰ τὰ νικήσῃ, καὶ χωρὶς ἐμπόδια πλέον θὰ φθάσῃ εἰς τὸ τέλος τοῦ δρόμου του, ὅπου τὸν περιμένει ἡ πεντάμορφη Βασιλοπούλα—δηλαδὴ ἡ Εὐτυχία.

(Γέλος)

ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΑΤΟΣ

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΜΑΓΕΥΡΟΣ

ΜΕΓΑΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ!

[ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΥΠΟ J. CHANCEL]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. (Συνέχεια)

Ὁ μικρὸς τῷ ἔτεινε τὴν χεῖρα διὰ νὰ τὸν βοηθήσῃ νὰ καταβῆ.

—Μπᾶ, σὺ εἶσαι; εἶπεν ὁ δούξ βλέπων τὸν μουσικόν. Λοιπὸν, εἶσαι εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸ ταξίδι;

—Ὁχι, Ἐκλαμπρότατε, ἀπεκρίθη τὸ παιδί ἰταλικά, διὸτι γαλλικά δὲν ἔξευρε παρὰ ὀλίγας λέξεις! ὄχι, δὲν εἶμαι καθόλου εὐχαριστημένος, καὶ ἤλθα νὰ σᾶς πῶ ότι δὲν ἐννοῶ πια νὰ καθίσω ἀπὸ πίσω. Εἶνε πολὺ ἄσχημα ἐκεῖ.

Ὁ δούξ συναφρωδῆ.

—Μπᾶ! μὲν! ἔκαμε, τί γλώσσα εἶνε αὐτή; Δὲν ἐννοεῖς πια νὰ καθίσῃς ἀπὸ πίσω;

—Ὁχι! ἀπεκρίθη τὸ παιδί μετ' ἄρρος. —Λησμονεῖς λοιπὸν ότι σὲ ἀγόρασα ἀπὸ τοὺς γονεῖς σου, καὶ ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ σὲ κάμω ὅ,τι θέλω;

Ὁ μικρὸς Ἰταλὸς ἔσεισε ζωνῆδός τὴν κεφαλὴν μετ' ὀ μακροὺς μαύρους βουστράχους.

—Οἱ γονεῖς μου, ἀπεκρίθη ἀνεπίκων τὸν δούκα, σᾶς ἔδωκαν τὸ δικαίωμα νὰ μὲ πάρτε ἐστὶ Παρίσι γιὰ νὰ σᾶς παίξω μαντολίνο καὶ νὰ σπουδάσω μουσική, ὄχι ὅμως καὶ νὰ μὲ κακομεταχειρίσεσθε.

Οἱ διαβάται εἶχαν συναθροισθῆ γύρω των. Ὁ δούξ, βλέπων τὴν ἀποφασιστικὴν μετ' ἴδια ὀμιλοῦσεν ὁ μικρὸς μαντολινιστῆς, ἐφοβήθη μήπως ἤθελεν ἀναγκασθῆ νὰ ὑποχωρήσῃ ἐνώπιον τοῦ κόσμου κ' ἐπροτίμησε νὰ πάρῃ τὸ πρῶτον εἰς τὸ ἀστεῖον.

—Καλὰ, μικρὸ μου Λούλλη, εἶπε γέλωδων καὶ περιβάλλον μετ' ὀν βραχιόνων τὸν λαμβὸν τοῦ παιδιοῦ. Ἔλα νὰ φᾶμε μαζί, καὶ ἐστὶ τραπέζι μου διηγεσάι τὰ πάθη σου!

Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον μετ' ὀν μικρὸν, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ θαυμαστικοῦ ψιθύρου τῶν περιέρων, οἱ ὅποιοι εἶχαν συγκινηθῆ διὰ τὴν καλωσύνην τοῦ μεγάλου Αὐθέντου πρὸς τὸν μικρὸν Ἰταλόν.

Ὁ Ζάν-Μπαττίστας Λούλλης ἦτο τὸ τέταρτον τέκνον ἐνδὲς πτωχοῦ μικρεμποροῦ τῆς Φλωρεντίας, ὁ ὁποῖος μετὰ κόπου ἀνέτρεψε τὴν πολυμελῆ του οἰκογένειαν. Διὰ τοῦτο καθε παιδί του ἦτο ὑποχρεωμένον νὰ ἐργάζεται ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας καὶ νὰ κερδίζῃ τὸ φῶμί του ὅπως ἔμποροῦσε.

Ἀπὸ πέντε ἐτῶν, ὁ Ζάν-Μπαττίστας ἐπαίξε μαντολίνον, καὶ ἐγύριζεν εἰς τοὺς δρόμους, εἰς τὰς πλατείας καὶ εἰς τὰ

πάγκα, ἐπιδεικνύων παντοῦ τὸ πρῶτον τάλαντόν του καὶ συνάγων χάλλινα νομίσματα. Ἀλλ' εἰς τῶπον ὅπου ὄλοι ἦσαν μουσικαί, ὁ μικρὸς μαντολινιστῆς δὲν ἐκινῶσε καὶ τόσον τὴν προσοχὴν, ὅσον τὸ ἦζεν ἡ τέχνη του ἢ ἑμφοτος, ἢ ἀποκτηθεῖσα χωρὶς καμμίαν σπουδὴν.

Μίαν ἡμέραν ὅμως, ὁ δούξ Γκιζης, εὐρισκόμενος εἰς τὴν Φλωρεντίαν, ἤκουσε κατὰ τύχην τὸ παιδίον νὰ τραγουδῆ τὰ ὄρατά του ἄσματα συνοδευόμενα μετ' ὀ μαντολίνον του, κατεθέλη, τῷ εἶπε νὰ τὸν ὀδηγήσῃ εἰς τοὺς γονεῖς του, καὶ ἐπρότεινε εἰς τὸν μικρὸν ἄνθρωπον νὰ τῷ παραχωρήσῃ ἀντὶ 500 λιβρῶν τὸν Ζάν-Μπαττίσταν, διὰ νὰ τὸν πάρῃ μαζί του εἰς τὸ Παρίσι καὶ νὰ τὸν προσκολλησῇ εἰς τὴν ἀκολουθίαν του, εἰς τὴν ἀκολουθίαν κανενὸς ἄλλου μεγατᾶνος.

Ἐπὶ τούτου ὑπεσχέθη νὰ τὸν τελειοποιήσῃ καὶ εἰς τὴν μουσικὴν, διὰ τὴν ὁποίαν ἐφαίνετο νὰ ἔχῃ τῶσφ μεγάλην κλίσην, ὥστε βεβαίως μετ' αὐτὴν θὰ ἔκαμνε τὴν τύχην του. Ὁ πτωχὸς Φλωρεντινὸς ἐδέχθη μετ' ἔνθουσιασμοῦ αὐτὰς τὰς προτάσεις, καὶ ἰδοὺ πῶς, μετὰ δύο ἡμέρας, ὁ μικρὸς Ζάν-Μπαττίστας ἀνεχώρησε ἀπὸ τὴν πατρίδα του, ἀκολουθῶν εἰς τὴν Γαλλίαν τὸν δούκα Γκιζην, τὸν κύριόν του.

Ἐἶδαμεν ὅμως ότι ὁ μικρὸς μουσικὸς, πρὸς τὸ παρόν, δὲν ἦτο πολὺ εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν τύχην του, καὶ ότι προπᾶν τῶν ἦτο ἀποφασισμένος νὰ μὴν ἐξακολουθήσῃ τὸ ταξίδι τοῦ καθήμενος εἰς τὸ ἐπίσθιον ἐδάλιον τῆς ἀμάξης, ἐν τῷ μέσῳ δύο γιγαντοσώμων ἀκολουθῶν, βαναύσων καὶ ὀκληρῶν.

Καὶ ὅταν ὁ μικρὸς Λούλλης ἐπαίρνε μίαν ἀπόφασιν, ὄλα τὰ χαμίνια τῆς Φλωρεντίας ἤξευραν, ότι τίποτε δὲν ἦτο ἱκανὸν νὰ τὸν μεταπεισῇ!

Τὴν ὄραν τῆς ἀναχωρήσεως, εὐρέθη καὶ πάλιν πρὸ τῆς θυρίδος τῆς ἀμάξης. Ὁ δούξ κατευχαριστημένος ἀπὸ τὸ λαμπρὸν γέφυμα, τὸ ὁποῖον ἀπήλαυσε, ἠτοίμαζετο νὰ νείθῃ καὶ, βλέπων ἐκεῖ τὸν μικρὸν, ἐστάθη δῆθεν ἐκπληκτός καὶ τῷ εἶπε:

— Ἀλόμῃ ἐδῶ εἶσαι;

— Μάλιστα, Ἐκλαμπρότατε, καὶ μὰ τὴν Παναγίαν, δὲν ξαναγεβαίνω ἀπὸ πίσω!

— Καὶ ἂν σὲ καθίσω διὰ τῆς βίας; ἠρώτησεν ὁ δούξ, τὸν ὁποῖον διεσκέδαζεν ἡ παιδικὴ αὐτῆ ἐπιμονή.

— Ὁ Ἐκλαμπρότατος δὲν θὰ κάμῃ αὐτὴν τὴν ἀνοσίαν, ἀπεκρίθη ἠσυχῶς ὁ μικρὸς μουσικὸς, γιατί στενοχωρεῖται βέβαια ὀλομόναχος σ' ἀμάξι, καὶ ὅλα ἔκαμνε πολὺ καλλίτερα νὰ μὲ πάρῃ μέσα, γιὰ νὰ τὸν διασκεδάσω μετ' ὀκατὶ ὄρατα τραγούδια πὸ δὲν τὰ ἀκούσεν ἀλόμῃ.

Οἱ λόγοι αὐτοὶ ἐπείσαν τὸν δούκα, ὁ ὁποῖος πραγματικῶς ἐστενοχωρεῖτο νὰ ταξιδεύῃ ὀλομόναχος. Ἐβραδίασε, καὶ ἀρπάσας τὸν μικρὸν ἀπὸ τὸν βραχιόνων, τὸν ἀνέβασε πρῶτον εἰς τὴν ἀμάξαν. Κατόπιν ἀνέβη καὶ ὁ ἴδιος.

— Ἔλα, τῷ εἶπε φαιδρῶς ὁ καθὼς ἐκεῖ μέσα, παληόπαιδο, καὶ δυστυχία σου ἂν κάμης κανένα φάλτιο!

Ὁ Λούλλης ἐθριάμβυεν! Ἐνεθρονίσθη μετ' ὀλην του τὴν ἀνεσιν εἰς τὸ εὐρύχωρον καθίσμα, ἀπέναντι τοῦ δούκος,

Μετ' ὀλίγον τῶντοι ὁ δούξ ἐκοιμήτο μακαρίως ἐπὶ τοῦ ἐδάλιου του, ἐνῶ ὁ Λούλλης, καθήμενος ἀνέτως ἐπὶ τοῦ ἰδιοῦ του, διέκοπτεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὸ ἄσμα του, συλλογιζόμενος πῶδῶν καλὰ ἔκαμε νὰ ἐπιμεθῆ... Τὸ ταξίδι τοῦ τώρα ἦτο πρᾶγματι ἀναπαυτικώτατον. Ὅστε σκόνη, ὅστε φλογερὸς ἥλιος, ὅστε ἐνοχλήτικὴ συντροφιά... Εἰς τὸν ἀκτέλοθον σταθμόν, ὁ Λούλλης, χωρὶς νὰ ἐρωτήσῃ κανένα, ἀνῆλθε κ' ἐκαθίσσε πάλιν μέσα εἰς τὴν ἀμάξαν, ὁ δὲ δούξ, τὸν ὁποῖον εἶχε διασκεδάσῃ πραγματικῶς ἡ μουσικὴ καὶ ἡ χαριτωμένη φλυαρία τοῦ παιδιοῦ, τοῦ τὸ ἐπέτρεψε πλέον χωρὶς ἀντίρρησην.

Ἐκαθίσσαν μίαν ἡμέραν εἰς τὸ Λούβν, διὰ νὰ διορθώσουν τοὺς τροχοὺς τῆς ἀμάξης. Καὶ μετὰ μίαν ἐβδομάδα, χωρὶς ἄλλο ἐπεισδίδιον, ὁ δούξ Γκιζης μετὰ τῆς ἀκολουθίας του εἰσῆλθε εἰς τὸ Παρίσι, διὰ τῆς πόλης τοῦ Ἁγίου Ἀντανίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Τὰ ὄρατα τοῦ δούκος Γκιζης

Ὅπως ὄλα τὰ παιδιὰ, καὶ ὁ μικρὸς Λούλλης εἶχε σχηματίσῃ διὰ τὸ Παρίσι μίαν ἰδίαν ἐντελῶς φευδῆ. Ἐφραντόζετο ότι εἰσερχόμενος εἰς τὴν ἐξακουστὴν ἐκείνην πρωτεύουσαν, θὰ εὕρισκε παλάτια ὀλόχρυσά καὶ δρόμους στρωμένους μετ' ὀ μάντια.

Ἀλλὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, τὸ Παρίσι καθε ἄλλο ἦτο παρὰ τῶσφ τῆς χώρας μουσικῆ. Ἡ ἀμάξα διέσχισε τὰ λαϊκὰ προάστια τοῦ Ἁγίου Διονυσίου καὶ τοῦ Ἁγίου Μαρτίνου, ὁ δὲ

«Νὰ ἐπιτέλους τὸ Παρίσι!...» (Σελ. 229, στ. γ')

καὶ, διὰ νὰ δεῖξῃ τὴν εὐγνωμοσύνην του, ἄρχισε ἀμέσως νὰ παίξῃ τὸ μαντολίνον κρυφοκουττάζων καθε τόσον καὶ μυκτηρίων τοὺς δύο λακέδες, οἱ ὅποιοι, ὄρθιοι καὶ ἀκίνητοι πρὸ τῆς θυρίδος, δὲν ἐτόλμοῦσαν νὰ ποικηθοῦν εἰς τὸν μικρὸν αὐθάδη, κ' ἐπερίμεναν τὴν διαταγὴν νὰναβοῦν εἰς τὸ στενὸν των ἐδάλιον, ὀπισθεν τῆς ἀμάξης.

Ὁ δούξ ἔδωσε μετ' ὀλίγον αὐτὴν τὴν διαταγὴν καὶ ἡ ἀμάξα ἐξεκίνησε παταγωδῶς ἐπὶ τοῦ ἀνωμάλου λιθοστρώτου τῆς Ἀβινιόν.

Ὅταν ἐξῆλθον ἀπὸ τὴν πόλιν καὶ ἠκολούθησαν τὴν βασιλικὴν ὀδὸν πρὸς τὴν Ὁράγγην, ὁ μικρὸς Λούλλης ἐδήλωσεν εἰς τὸν κύριόν του ότι θὰ τοῦ ἐτραγουδοῦσεν ἕνα ὄρατον «Νανούρισμα», τὸ ὁποῖον θὰ τὸν ἀπεκοίμωζεν ἐντὸς πέντε λεπτῶν τῆς ὄρας.

Ζάν-Μπαττίστας εἶδεν ἀπλοῦστατα μίαν πόλιν, ὡς ἐκείνην πὸ περιέγραφεν ὁ Σκαρρών, ὁ κομικὸς ποιητῆς τῆς ἐποχῆς, εἰς αὐτοὺς τοὺς στίχους:

Σπῆτι' ἀνάματα πολλὰ
Μαγαζιά πολὺ πτωχὰ,
Καβαλλῆνες εἰς τοὺς δρόμους,
Καὶ παλάτια, κ' ἐκκλησιᾶς,
Γέφυρες καὶ φυλακῆς...

Εὐτυχῶς, ἄμα ἐπέρασαν καὶ τὴν Νέαν Γέφυραν, ἡ κακὴ αὐτῆ ἐντόπις κᾶπως ἐξηλείφθη.

Ἡ Νέα Γέφυρα ἦτο πλημμυρισμένη ἀπὸ ὀπαίθρια πρατήρια, ἀπὸ τσαρλάνους, ἀπὸ θαυματοποιούς, ἀπὸ μουσικούς.

«Δέξα σοι ὁ Θεός! — ἐσυλλογίσθη ὁ Λούλλης— νὰ ἐπὶ τέλος τὸ Παρίσι!» Ἀλλ' ὅταν εἰσῆλθον εἰς τὴν νηίδα τοῦ

Ἁγίου Λουδοβίκου, ὅπου εὕρισκετο τὸ αὐστηρὸν μέγαρον τῶν Γκιζι, ὁ Ζάν-Μπαττίστας ἤρχισε πάλιν νὰ συλλογίζεται διὰ δὲν ἄξιζε τὸν κόπον νάρσιθ κανεῖς τὴν Φλωρεντίαν, διὰ νὰ ἔλθῃ νὰ κατοικήσῃ εἰς πόλιν τόσο μαζύρην καὶ ἄσηχην...

Ἡ ἀμοιβὰ ἐπέραςεν ἀπὸ μίαν μεγάλην πόλιν εἰς τὴν ἑσωτερικὴν αὐλὴν τοῦ μεγάρου, ὅπου ὄλον τὸ ὑπηρετικὸν εἶχε μαζευθῆ, περιμένον τὴν ἀφίξιν τοῦ δουκός.

Ὁ Ζάν-Μπαττίστας ἐπήδησε μὲ μεγάλην ἀνεκτασίαν, διότι τὰ πόδια τοῦ ἦσαν κροιασμένα ἀπὸ τὸ μακρὸν ταξίδι, κροιασμένα δὲ νανάθη τὴν μυχμαρίνην κλίμακα τῆς εἰσόδου, ὅταν ὁ δούξ τὸν ἐφώνησε:

— Μείνε ἐδῶ, μικρὲ, θὰ ξαναζούγουμε ἀμέσως.

— Πάλι; εἶπεν ὁ Λουδοβίκος ἀπογοητευμένος καὶ γιὰ ποῦ;

— Θὰ τὸ ἴδῃς, ἀπεκρίθη ὁ δούξ, ὁ ὁποῖος ἔδωκεν ἀμέσως διαταγὴν νὰ ἐτοιμασθῇ ἡ ἐπίσημος ἀμαξία τοῦ καὶ νὰ φορτωθῶν εἰς αὐτὴν μερικὰ δέματα, τὰ ὁποῖα εὕρισκοντο εἰς τὴν ταξιδιωτικὴν. Καὶ ἔπειτα ἀνέβη εἰς τὰ δομάτια τοῦ διὰ νὰ εὐπρεπισθῇ.

(Ἐπείτα συνέχεια) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΞΕΣΠΑΘΜΑΤΟΣ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ 31 ΜΑΪΟΥ

Δημοσιεύω ἐδῶ, κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν μου, τὴν κίνησιν τοῦ Ξεσπαθώματος μέχρι τέλους Μαΐου. Χάρην συντομίας, αὐτὴν τὴν φορὰν, σημαίνω πλησίον καθὲς ἐνόματος ἢ ψευδωνύμου ἑνα μόνον ἀριθμὸν, ὁ ὁποῖος σημαίνει γενικῶς τὸ ποσὸν τῶν διατεθέντων φύλλων, εἴτε διὰ συνδρομητῶν, εἴτε διὰ ἀγοραστῶν, εἴτε καὶ κατὰ τοὺς δύο τρόπους:

Σύλλογος «Μέρις» ἐν Καίρω, 1452.—Σύλλογος «Ὁραία Χίος» ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, 1301.—Χορὸς τοῦ Ζαλόγγου, 953.—Σύλλογος «Ἄγιον» ἐν Μυτιλήνῃ, 767.—Ὁμάς Φοῖβον Ἐθρῶνα, Ἐπιδοφόρον, Γαλασιόπουλου Σημάας, 752.—Σύλλογος «Νέοτης» ἐν Χανίοις, 750.—Σύλλογος «Ἐνωσις» ἐν Κανίοις, 693.—Καρυδαλὸς τοῦ Αἰμου, 676.—Ἐθρῶν Γαλιέρος, 540.—Ἐπιδοφόρος Ὁμάς ἐν Βόλφ, 434.—Ἀπομακρομένο Ἐλληρόπουλο, 416.—Ἀθάνατος Ἑλλάς, 416.—Ἀγλαΐα Γεωργιάδου, 364.—Μακεδονικὸς Πόθος, 346.—Παλαιὸν τοῦ Ἀγροῦ, 338.—Φῶς τῆς Νυκτός, 324.—Ἀντάρτης, 286.—Ριγολέττος, 269.—Παρασκευᾶς Γ. Ζερβός, 260.—Γεώργ. Εὐγ. Ζαλοκώστας, 260.—Βυζαντινὸ Ἀηδόν, 260.—Φλοῖαρος τῆς Θάλασσης, 259.—Ναυτοῖς τῆς Θουρίας, 239.—Εὐάγγ. Κ. Ἀνγινός, 238.—Κυρία Παράση, 234.—Ζωὴ Ν. Φραγκοῦδῃ, 208.—Χαρὰ Θεοῦ, 208.—Μυρσόσσα Φύσις, 193.—Μυροβόλος Χαραυγῆ, 182.—Φεβρωνία Νάζαρη, 182.—Σύλλογος «Ἀρσέν» ἐν Ἀθήναις, 160.—Δέσποινα Ν. Ἀποστολέρη, 156.—Ζήτω ἡ Διάπλασις, 156.—Ἀνεκτασίαν Σμύρνης, 156.—Κυανόλευκος Λάβαρος, 156.—Μαρία Παπαριστείδου, 156.—Παριπλανώμενος Ἀθηναῖος, 156.—Ἐθνικὸν Ἰδαῖος, 143.—Σύλλογος «Ἁγία Σιών» ἐν Ἱερου-

σαλήμ, 143.—Ἐργάνης, 130.—Ἀνδρομάχη Κορκοσιζάνη, 130.—Ὁμάς: Ἰωάν. Ἀλ. καὶ Μαριάνη Φύσις, 130.—Ἀσκήσιν Κρίτων, 130.—Σύλλογος «Ἐλευθερία» ἐν Μυτιλήνῃ, 130.—Θουλιώδης Οὐρανός, 121.—Θρησκία Κ. Βασιλάου, 104.—Μιχαὴλ Γεωργιάδου, 104.—Ἦχος τῆς Καρδίας, 104.—Λάβαρος τοῦ Πανεπιστημίου, 104.—Θαυμάσιον τοῦ Βερναδάκη, 104.—Πατριώτισσα Πυργοῦδου, 104.—Ἀχιλλεύς Γ. Θεοδορίδης, 104.—Κωνστ. Κουκίδης, 104.—Ὀδρανία Κ. Καπνέση, 104.—Ἑλπίς τῆς Ἐλευθερίας, 104.—Καλλιόπη Ἀθ. Λεμονίδου, 104.—Ἐυφροσύνη Μπαγα, 104.—Ζαχαρίας Μητράκης, 104.—Πλάταρος Νέμος, 104.—Ἀρ. Κ. Νικολαοπούλης, 104.—Ἐλληνικὴ Αἴγλη, 104.—Σεβαστόπουλος καὶ Ἀναστασιάδης, 104.—Κόρη τῆς Κάσου, 104.—Μαγεμένο Ἀρογιάλι, 104.—Περικλῆς Χρ. Σπύρου, 104.—Ἀνδρῶν τοῦ Κολοκοιτῶν, 104.—Ζίνα, 104.—Κίννος Μιτυλήνης, 104.—Φοῖβος, 104.—Φιλομήλα καὶ Δωροθέα Β. Νάτη, 104.—Γέρος τοῦ Μωροῦ, 104.—Μαρία Θ. Λογοθέτου, 104.—Χρ. Μ. Καρλαμπιδῆς, 104.—Συνίτσα Κορμπέτη, 104.—Γ. Ι. Κορνάρης, 104.—Γεώργ. Κ. Ζέρρος, 104.—Μιχαὴς Διαβολάκος καὶ Μιχαὴς Δόσης, 104.—Ἀραλία Σανθοπούλου, 104.—Χρηστὴν Καρρῆ, 104.—Δημήτριος Ν. Ἀδραμιδῆς, 104.—Χρῖστος τοῦ Τυγγῆτος, 117.—Γλυκοχάραγμα, 91.—Ἀρκαδοῦδης Πηγεῖος, 88.—Μαρία Ἰατροῦ, 78.—Μελαχρονὴ Ἀφροδίτη, 78.—Ἐλεόθεος Ἑλλῆν, 78.—Χρῖστος Καρδῖ, 78.—Γλυκεῖα Ἑλπίς, 78.—Κωστέης Παλοῦρης, 78.—Ἐλένη Γ. Καρλαιώτου, 78.—Ἀναστ. Π. Γραμματικῶπουλος, 78.—Ἀνάρργου Β. Σακελλαριδῆς, 70.—Φιλοπαῖος Ἑλλῆν, 65.—Ἥλιος Κ. Ἀποστολίδης, 54.—Ἀνδρῶν Κ. Ἀράνης, 52.—Ὀνειροπόλος τῆς Ἀγίας Σοφίας, 52.—Μάρκος Ἀθρήλιος, 52.—Μαρία Σπ. Ἀναγνώστου, 52.—Ἄβρα τῆς Νεότητος, 52.—Μοραθονοδόμος, 52.—Ἀνδροῦνη Γ. Ἀνδρονίκου, 52.—Ἰσαὰκ Ἀφρονιδῆς, 52.—Ἀρ. Βεκιάρη, 52.—Ἀναστ. Κ. Βαλιούλης, 52.—Ἐνδοξὸς Ὑδρα, 52.—Δημ. Σ. Γεωργόπουλος, 52.—Μενελά. Γρηγοριάδης, 52.—Ἀναστ. Κ. Γεωργόπουλος, 52.—Κίρκη, 52.—Δημ. Α. Γκιζι, 52.—Ἀεροσιλῆτος: Ἦδος, 52.—Πικριδιανὴ Μήλις, 52.—Θεόδ. Α. Δεσώλλας, 52.—Πίττα Ν. Δρίβα, 52.—Δημ. Δημητριάδης, 52.—Ποιμνὴς Μυρῶν, 52.—Χρυσόβαλλον Δέρας, 52.—Ποις-Πατρὶς, 52.—Ἐθνήτης Ὀνηγῆ, 52.—Κυρία Σκαρφαλόστρα, 52.—Ἀφροδίτη, 52.—Μαργαρίτα Στέφα, 52.—Κυριατῶδες Νησί, 52.—Ρέβρη, 52.—Ἐριφίλη Α. Καμυλάκη, 52.—Μιλτ. Κουντουρᾶς, 52.—Σκηπίων ὁ Ἀφρικανός, 52.—Ἀντάρτης τοῦ Σπιτίου 52.—Σωκρ. Σ. Κουσουπῆς, 52.—Ὀλγα Θ. Καζιάνη, 52.—Ἀραπάκος, 52.—Σανθὸ Ἐργυλεῖοπουλο, 52.—Δοκίμοισα τῶν Σαλώνων, 52.—Νικ. Λυκαριδοπούλου, 52.—Σ. Λαβδαῖος, 52.—Ματθίλδη Λινδερμῆερ, 52.—Φλοῖαρος τοῦ Ράου, 52.—Δέσποινα Σ. Μαλλίδου, 52.—Ἀντώνιος Μαρκαντωνάκης, 52.—Γιάννης Ἀριάνης, 52.—Μικρὸς Πολωνός, 52.—Συριανὴ Σανθούλα, 52.—Θαλασσοποταμίσιος, 52.—Ξενοφῶν Δ. Μέγας, 52.—Ἰωσήφης Μαρκάκη, 52.—Μαρία Μπάλα, 52.—Ἐθνικὸς Ὑμνος, 52.—Ἄνθος τοῦ Πηλίου, 52.—Χρυσόπτερος Νίκη, 52.—Ἀλέξανδρος Παπαναγιώτου, 52.—Μυρομηδῶν, 52.—Βασίλειος τῆς Νυκτός, 52.—Ἐλληνικὸν Κλέος, 52.—Δημ. Πρωτοπαπᾶς, 52.—Μόνωσις, 52.—Ἀδελφὰς Παπαμάρκου, 52.—Ἐλένη καὶ Μαρία Γ. Πετραλιὰ, 52.—Πέτρο Δ. Παράσχου, 52.—Ἐθὴ τῆς Πατριδος, 52.—Ξηροκτυμῆν Ἑλλῆνη, 52.—Βασίλειος τῶν Χρυσασθῆμων, 52.—Ἐπιδοφόρος Ἐλληνοπούλα, 52.—Κυρία δὲν μὲ

Μέλι, 52.—Σανθὸ Μουσιμῆ, 52.—Θεὸν Σιμάτου, 52.—Ἰωάννα Σπαθῆρα, 52.—Ἀνδρονίκη, 52.—Βιργινία Ἀθ. Χρηστοπούλου, 52.—Σεπτεμῆρος Δόδοτος, 52.—Υπερήφανο Ἐλληρόπουλο, 52.—Μαίρη Νικολαΐδου, 52.—Μαρίκα Θ. Τεμπονῆρα, 52.—Ἄβρα τοῦ Ζαππείου, 52.—Βδοχία Κ. Μπόλου, 52.—Νικόλ. Λιακόπουλος, 52.—Ρεμβάσοσα Καρδία, 52.—Ἐδέρπη Κ. Λεβίτη, 52.—Ἀθηνᾶ Α. Χριστοδούλου, 52.—Ἀθάνατος Ψυχῆ, 52.—Ἀριστ. Α. Ἐπιπέρικος, 52.—Ἀλασκῶν, 52.—Α. Α. Γεωργακάτου, 52.—Ἀτρήμιτος Γυμνασιάρχης, 52.—Μουσηγῆ Ἐπὶ Ἀπόλλων, 52.—Ἀγλαΐα Βαρότη, 52.—Κική Κοριατίτου, 52.—Ἰωάννης Τ. Καρακιοζίδης, 52.—Μαρία Κώστογλου, 52.—Ἐλληνικὴ Φουσανάδα, 52.—Χρυσάλλης Μαμάκου, 52.—Μαροῦδῶ Χ. Σουβαλιτῆ, 52.—Ἀνδρονίκη Χρ. Γεωργιάδου, 52.—Ἐθαγγελία Ἀποστολίδου, 52.—Μαγδαληνὴ Π. Μακρῆ, 52.—Ἀραλία Μήττιζου, 52.—Μιχαὴλ Δ. Καλλιγῆς, 52.—Ὀλγα Γ. Κοττάκη, 52.—Σοφία Γ. Σωτηρίου, 52.—Ἐλένη Σανθοπούλου, 52.—Γεώργιος Ι. Οικονομίδης, 41.—Ἦχος τοῦ Μεσολογγίου, 41.—Κρίτων, 39.—Δημ. Σ. Σάγιας, 35.—Ἀπτόνομος, 30.—Φῶς τῆς Ἀθήνης, 27.—Ἀμύκας Βάρκας, 27.—Συνθηροβόλος Ἀρκτος, 26.—Μαρία Τυλιμύρα, 26.—Ἀρξάλη Ἑλλάς, 26.—Δανάη, 26.—Καρδία Παλαιολόγου, 26.—Υπερήφανο Σαμουέλου, 26.—Ἰωνικὴ Ἄβρα, 26.—Ρουμπινὴ Πρωτοπαπᾶ, 26.—Κροταλισμένο Δάκρυ, 26.—Γ. Χ. Ἀναγνωστῆδης, 26.—Μέγας Ἀλέξανδρος, 26.—Ἀργεῖος Ἐρμῆς, 26.—Ἐθνητὴ Α. Κανζιλιέρη, 26.—Λεωνίδα Κ. Σταυρῆς, 26.—Ταπεινὸ Γαστρί, 24.—Γεώργ. Ι. Χαρτοφύλας, 23.—Πετραϊάδα, 20.—Ἀγγελὸς τῆς Ἑλπίδος, 19.—Γυμνασιάρχης, 17.—Ἐθνήτης Ἀγγελῆ, 26.—Μεγάλη Ἰδέα, 14.—Ἀνθ. Α. Μεσηνέζης, 13.—Ρέα Σιλβία, 13.—Παντελεῖς Νταμῆρης, 13.—Γεώργιος Ν. Μωραΐτινος, 13.—Καρακάξια, 13.—Ἐλληνικὸς Ἀσπὴρ, 11.—Σωτ. Ἀλ. Καρακλή, 10.—Ροδοστεφανώμενος Ἦχος, 10.

Διτεθήσαν λοιπὸν ἐν βίῳ διὰ τοῦ Ξεσπαθώματος 27,000 φύλλα. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος διαιρούμενος πρὸς τὸ 52, μᾶς δίδει συνδρομὰς ἐτησίας 519 ἡμ. Ἐἴχαμεν μέχρι τέλους Μαρτίου 432, ἀρα προστέθησαν κατὰ τοὺς μῆνας Ἀπριλίον καὶ Μαΐον περὶ τοὺς 90 συνδρομητῶν. Ἡ προσθήκη αὐτῆ δὲν ἀρκεῖ βέβαια διὰ νὰ πραγματοποιήσωμεν τὴν ἀμέσως τὸ σχέδιον τῆς πολυτελοῦς ἐκδόσεως τοῦ φύλλου Ἐπιπέρικος ὅμως νὰ τὸ πραγματοποιήσωμεν ἀργότερα, καὶ πρὸς τοῦτο: Παρατείνεται ἀκόμη ἡ προθεσμία τοῦ Ἐιδικοῦ Ξεσπαθώματος καὶ τῆς ἐπιγραφῆς ἢ ἀναθεώσεως με δικαίωμα ἐπιμετοχῆς εἰς τὴν Γ' κλήρωσιν τοῦ Δακτύλου μας, μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου ε. ε.

Τότε θὰ λήξῃ συγχρόνως καὶ ὁ II' διαγωνισμὸς Ξεσπαθώματος ἐν γένει διὰ τὸ 1908, ὁ ὁποῖος θὰ ἔλθῃ τέλος Νοεμβρίου, τὰ δὲ ἀποτελέσματα μὲ τὰ βραβεῖα θὰ δημοσιευθῶν εἰς ἐν τῶν πρώτων φύλλων τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου.

Οἱ ἀπαυτομόνοι νέοι-συνδρομηταὶ διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς πολυτελοῦς ἐκδόσεως εἶνε ὄλγοι. Μὲ κατὰ νέους συνδυασμοὺς ποῦ εἶνε ἐπιπέρικος, ἀρκεῖ νὰ προστεθῶν ἀκόμη διὰ τοῦ ἐπεταινοῦ Ξεσπαθώματος 500 μόνον συνδρομηταί, καὶ τότε ἀρκεῖ, μὲ τὸ νέον μας ἔτος, ἀρχίζομεν τὴν πολυτελεῖ ἐκδόσιν, ἢ ἄλλῳ οἱ φίλοι μας πρέπει νὰ τὸ πάρον μὲ τὴν καρδίαν των καὶ νὰ μὴ καταδεχθῶν νὰ ματαιωθῇ τὸ σχέδιόν μας διὰ 500 συνδρομητῶν. Ἄδελφοί πρέπει νὰ γίνουν ἀψήκτως μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου!

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ Ἀντωνάκης ἀνοεὶ τὴν γάτα νὰ ρομαλῆ ἔσπλωμένη κοντὰ εἰς τὸ τζάκι, καὶ φωνάζει:

— Μαμά, δίδε τὴν ψιφίνα ἀπ' τὴ φωτιά, γιατί θὰ ψηθῇ. Δὲν τὴν ἀκούς ποῦ ἀρχίς νὰ βράζῃ;

Ἐστῆλθ' ὑπὸ τῆς Φιλελευθέρας Ἑλληνίδος

Ὁ Κουριοκεφαλῆς ὑπηρετῆς.

— Ὅταν ξέρω ποῦ εἶνε ἕνα πρᾶγμα, μπορεῖτε νὰ πῆτε πῶς τῶχασα;

— Ὅχι βέβαια.

— Ἐ λοιπὸν... τὰ λεπτὰ ποῦ μοῦ δώσατε νὰ φωνίσω, μούπεσαν εἰς τὴ θάλασσα. Ξέρι ποῦ εἶνε, δὲν ἔχάθησαν. Δόσα μοῦ τώρα ἔλλα!

— ΙΙΙΙ

Ἐστῆλθ' ἀπὸ τὸ Ἀγκυθῶνα

ΑΛΗΘΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Καθὼς εἴπαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, σήμερον δημοσιεύονται καὶ αἱ τελευταῖαι δωρεάν προτάσεις, εἰς ὅσον μοῦ εἶχαν προαπαιτηθῆ. Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φύλλου δὲν θὰ δημοσιεύονται προτάσεις περὶ ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν, παρὰ μόνον αἱ πληρωμέναι, κατὰ τὸ γνωστὸν ἤδη τιμολόγιον.

ΑΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΙ

Τὴν 10 Ἰουνίου ἔλθῃ ἡ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν Συλλογῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων διὰ τὸν 1080ν Διαγωνισμὸν, καὶ οὐδεμία πλέον Συλλογὴ γίνεται δεκτή.

Ἐπίσης ἔλθῃ καὶ ἡ προθεσμία πρὸς ἀποστολὴν Ἀπτητήσεων εἰς τὴν 27ην Κυριακὴν, καὶ ἔρχεται ἡ κατάταξις τῶν ληφθεισῶν διὰ τὰ ἐτοιμασθῆ ἡ κρίσις.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΠΤΩΧΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΦΙΛΟΜΟΡΩΝ

Ὁ Σύλλογος «Ἀλμυρῶν» ἐπέγραψε διὰ τὴν β' ἑξαμηνίαν τὸν 52' ἀριθ. 14 ε. ε. συσταθῆναι ἄπορον ἐν Βόλφ.

Ὁ ἐν Μυτιλήνῃ Σύλλογος «Ἐλπίς» ἐπέγραψε διὰ τὴν β' ἑξαμηνίαν τὸν 52' ἀριθ. 15 συσταθῆναι ἄπορον ἐν Φαρσάλωσι.

Ἡ Μυροβόλος Φύσις ἐπέγραψε διὰ τὴν δ' ἑξαμηνίαν ε. ε. τὴν 52' ἀριθ. 18 τοῦ 1908 συσταθῆναι ἄπορον.

Εὔγε εἰς τοὺς καλοὺς Συλλόγους καὶ τὴν καλὴν μου φίλην!

Χαριτωμένο τὸ γραμματάκι σου μὲ τοὺς παπασίδες, Ἀνθούσα Νεότης! Ἐννοῶ καλὰ διαστὰ δὲν μοῦ γράφεις συχνὰ αὐτὸν τὸν καιρὸν. Αἱ ἐφετάσεις δὲν χωρατεύουν! Ἄλλ' ἂς εἶνε! ἔρχονται γρήγορα αἱ διακοπαί, — καὶ τότε...

Μαργαρίτα τῆς Ἀρογιάδας, χαίρω πολὺ ποῦ σοῦ ἐπέρασεν ἡ τριμηνία καὶ ἀπεφάσισες νὰ μοῦ γράφῃς ὅσπερ ἀπὸ τρεῖς μῆνας. Ἄς ἐλπίσω ὅτι σοῦ ἐπέρασεν ὀριστικῶς. Δὲν μοῦ ἀρεῖ βλέπεις νὰ μὲ ἀγαποῦν. Θέλω καὶ νὰ μοῦ τὸ δέχησιν.

Δευκὸν Κρίτων, ελογιάζεις χωρὶς τὸν ξενόδοχον... Κ' ἐγὼ ἤλιθα, ἤμου σκεδὸν βραβία, ὅτι μὲ τὴν νέαν ἑξαμηνίαν θὰ ἤρχισα τὴν πολυτελεῖ ἐκδόσιν, ἀλλὰ δυστυχῶς διεφύθη. Νὰ ἴδωμεν τώρα τί θὰ γίνῃ. Θὰ τὰ καταφέρωμεν νάρχησιν μὲ τὸ νέον ἔτος; Ἀπὸ σὰς ἐξαρτάται.

Μὲ μεγάλην μου χαρὰν, Ἐλένη καὶ Ναυ-

σιὰ Κ. Σ. ἀδελφαὶ παιδιῶν καὶ ἀλημονήτων μου φίλων, σὰς κατατάσω εἰς τὸν κύκλον μας. Ἄλλ' ἀφέντως πρέπει νὰ λάβετε ψευδώνυμον, διότι διασπορῆται δὲν σὰς ἐπιτρέπεται νὰ συμμετέχητε οὔτε εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς, οὔτε εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν. Ἄλλα-ξάν, βλέπετε, οἱ κανονισμοί!

Σοῦ ἔστειλα τὰ τετράδια, Γέρω τοῦ Μοριά. Τὸ ἀμυστηριώδες Ἐγγλήμα θὰ τελειώσῃ, λογαριάζω, τὸν Σεπτέμβριον ἢ ἀρχὴς Ὀκτωβρίου. Τὸ νέον ὁμασίον μυθιστόρημα Ἄμικρος Παπαμάρκου, μέγας Μουσικὸς ἢ θὰ ἐξακολουθῆσῃ εἰς τὴν ἑξαμηνίαν.

Κόρη τῆς Μακεδονίας, εὐχαριστῶ πολὺ δι' ὅσα γράφεις καὶ γράφε μοῦ συχνὰ τώρα καὶ εἶνε καλὰ ὁ μπαμπᾶς καὶ σοῦ ἐπέρασε καὶ τὸ χέρι. Φιλῆσέ μου τὸν Γέγον.

Ἡ Ἀθάνατος Ἑλλῆς μοῦ γράφει αὐτὰ: «Μὰ γιατί λοιπὸν οἱ περισσότεροί μοῦ μᾶς ἀδαιοποροῦν; Δὲν σ' ἀγαποῦν; Εἶνε ποτὶ δυνατόν; Ὅχι! ὄχι! Πρέπει νὰ συλλογισθῶμεν ὅτι τὸ ἐσπᾶθμα εἶνε εἰς τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν. Πῶς λοιπὸν ἡ καίμην ἡ Ἑλλὰς νὰ ἐλπίζῃ εἰς ἡμᾶς, ἀφοῦ δὲν κατορθώνωμεν νὰ τελειοποιήσωμεν τὸ μόνον παιδικὸν περιοδικόν; Ἐν αὐτὸ λέγω κ' ἐγώ...»

Πλοῦταξ Νέμος, παλὸ ἐνδιαφέροντα τὰ περὶ μετασοκολῆκος. Ὅσον διὰ τὴν ἀξίαν μερικῶν ψευδωνύμων, τὴν ἀραιότητα κτλ. δὲν εἶμε πορὸν νὰ εἶπω τίποτε, — μολοντὶ συμφωνῶ μὲ ὅσα γράφεις, — διὰ νὰ μὴ ἐπηρεάσω τοὺς ἐκλογαίς.

Κλωνόγελος Ζωή, τὸ ψευδώνυμον τοῦτο σοῦ ἐνεκρίθη εἰς τὸ 25ον φύλλον. Ἀκόμη δὲν τὸ εἶδες;

Ἄκρον τοῦ Χριστοῦ, χόρευε λοιπὸν τώρα... ἴδου ἡ πρώτη πρὸς σὲ ἀπάντησις μου. Σὲ συγγαίρω διὰ τὰς λαμπρὰς ἐφετάσεις.

Θεὰ τῆς Ἀγάπης, ἐγγνώμεις ἐπιτέλους τὴν Ἀλυσίαν Βασιλοπούλα; Περιμένω τὸ ἐσπᾶθμα καὶ τὴν συνέχειάν του.

Ἄραϊς ἐπιστολὰς μοῦ ἔγραψαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ οἱ ἐξῆς: Φοῖβος Ἐθρῶνας, Ρεμβάσοσα Καρδία, Ἀνθιμῆς Ἀμυδαλιὰ, Φίλη τῶν Ἀνθῶν, Κίρκη, Μελαχρονὸ Ἐλληρόπουλο καὶ Ὀνειροπόλος Ψυχῆ.

ΕΚΚΡΙΒΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Ὅδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανοεῖται ἀν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαίωτος φ. ε. 1. Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀνανοεόμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1908. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ α. ἀνήκαν εἰς ἀγῶνα, καὶ ὅσα ἀπὸ κ. εἰς κορσίαια.]

Νέα ψευδώνυμα: Γλυκεῖα Ἐλευθερία, κ. (Σ. Κ.) Ἀμαθρῶς, κ. (+) Μπεροκανάτα, κ. (X) Κατιχομυπόδας, κ. (...) Νύκτιον Στότος, κ. (Ν. Δ.) Σιληρολόγος, κ. (Μ. Σ.) Στοιχειώμενο Παλάτι, κ. Δουλοῦδι τοῦ Βουνοῦ, κ. (Π. Π.) Γλυκὸ Χαμόγελο, κ. (Α. Π.) Ροβερίμος, κ. (Γ. Π.) Ἀράχη, κ. (Ε. Π.) Ἀγαρήμιος τοῦ Ἑλλητισμοῦ, κ. (μεταβίβασις ψευδωνύμου δὲν γίνεται) Ἀστέρσις Οὐρανός, κ. Μαγεμένο Δακτυλίδι, κ. (Γ. Κ.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Κατὰ τὰ δηλωθέντα εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, προτάσεις περὶ ἀνταλλαγῆς Μικρῶν Μυστικῶν δὲν δημοσιεύονται ἐὰν δὲν συνοδεύονται ὑπὸ τοῦ ἀντικειμένου τῆς καταχωρίσεως: Διὰ τρεῖς μόνον προτάσεις, λεπτὰ 25. Διὰ τὰς ἐπιπέρικος τοῦ ἰδίου φύλλου, 5 λεπτὰ ἢ ἴσως.

[Παρατείνου μόνον οἱ ἐχοντες ψευδώνυμον ἰσχύον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, πρὸς τοὺς ἐχοντες ψευδώνυμον ἐπίσης ἰσχύον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Προτάσεις μὲ ὀνόματα, ἢ μὲ ψευδώνυμα κατατηρημένα, δὲν δημοσιεύονται.]

Μικρὰ μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλ-

λάξουν: τὸ Ποις-Πατρὶς μὲ τὸν Μαμαρομένο Βασιλῆν, Ὑμνος τῆς Ἐλευθερίας καὶ Ἐλπίδα τῶν Ἀναστῶν — ὁ Κήρυξ τοῦ Αἰαίου καὶ τὴν Μεγάλην Ἑλλάδα, Ἐπιπέρικος Ἄβρα καὶ Μελαχρονὸ Ἐλληρόπουλο — ἡ Κυανόλευκος Σημάια μὲ τὴν Πρωταγωνιστρίαν, Ἐπιπέρικος Μουσιμῆ καὶ Ἀραπάκι — ὁ Ναυαγὸς τῆς Σαλαμῖνος μὲ τὴν Ἐνδοξὸν Σαλαμίνα καὶ Ἐθανθὴ Χίον — ὁ Ροδοστεφανώμενος Ἑλλῆν μὲ τὴν Συριανὴν Ναυτοπούλα καὶ Πτεροσσαν Ἑλπίδα — ἡ Μυροβόλος Φύσις μὲ τὴν Χρυσόπτερον Ἑλπίδα, Βασιλοσσαν τῶν Κυμάτων καὶ Ἐλπίδα τῶν Ἀναστῶν — ἡ Ἀνεμῶν μὲ τὴν Ἀναστῆν Ὑπαρῆν, Ἰδύοσαν Ἑλλάδα καὶ Θυμᾶν τοῦ Βεῆρου — ἡ Ἐνδοξὸς Ἐλευθερία μὲ τὴν Ἐθνή τῆς Μάνας, Μαμαρομένο Βασιλῆν καὶ Ἐπιπέρικος Βλάκα — ἡ Ἐπιστῆ Πέμπετη Μαρτίου μὲ τὴν Πέτραν τοῦ Ὀμήρου, Μελαχρονὴν Χιώτισσαν καὶ Σανθὴν Μουσιμῆ — τὸ Μενεξεδένο Ὀνειρο μὲ τὸ Πλω Πλάφ-Πόφ, Κλάδον Ἀμυδαλῆς καὶ Ἰωνικὴν Ἄβρα — ἡ Μυροβόλος Χαραυγῆ μὲ τὴν Μυροβόσαν Φύαν, Γαργαλίαν Κρήνην καὶ Ἀνεμῶν τῶν Βουνοῦ — ὁ Ἐξωστος Βλάκας μὲ τὸν Μαμαρομένο Βασιλῆν, Νικηφόρον Οὐρανὸν καὶ Φιλοκάριδα Ἐλληνοπούλαν — ἡ Ἐθνικὴ Σημάια μὲ τὴν Φιλοπατρίδα Ἐλληνοπούλα, Χιανὸν Οὐρανὸν καὶ Ἀστέρη τῆς Ἐλπίδος — τὸ Ὑπερήφανο Σαμουέλου μὲ τὸν Ὀλοκοιτωμένον, Ἀθήνην καὶ Ἀναστῆρον τῶν Συνδρομητῶν — ἡ Φιλοπατρίς Ἐλληνοπούλα μὲ τὴν Ἐλληνικὴν Φουσταγιάν, Ἐνωσις ἢ Ὀμίονος καὶ Γλυκεῖαν Ἐλπίδα — τὸ Μενεξεδένο Μπουκετάκι μὲ τὸν Κυπριακὸν Ἄνθος, Χορὸν τοῦ Ζαλόγγου καὶ Μελαχρονὴν Καρδίαν — τὸ Ἀφροδίτη μὲ τὴν Παλιὰν Κόρη, τῆς Φράκτις τ' Ἀγρολοῦλοδο καὶ Ρέβρη — ἡ Πόπη τοῦ Ἐθρῶς μὲ τὴν Μυροβόλον Χαραυγῆν, Χρυσόπτερον Ἑλπίδα καὶ Κλάδον Ἀμυδαλῆς — ἡ Ἀπομνηστικὴ Ἀνεμῶν μὲ τὴν Μυροβόλον Χαραυγῆν, Χρυσόπτερον Ἑλπίδα κα

μαι καλήν επιτυχίαν) Φιλοπάτριδα 'Ελληρο-
πούλιαν (άρθρα μου περιγράφει την συγκίνη-
σιν των εξετάσεων ι τετράδια έσταιλα.) "Όσος
Πάρος (έσταιλα) 'Υπερήφανο Σαμουαίτουλο
'Ελευσίαν, Μήλον της 'Εγίδος (έσταιλα) 'Μα-
ραμίνην Φύσιν (δέν είνε ανάγκη να σταλή
όπισω) δώρθησα έχω τό λάβω;) 'Υατρών
των Σοφών (δυστυχώς ό χρυσοχόος δέν μου
έτοιμασε άκόμη τά νέα Σήματα) 'Ιερίαν της
Πατριδος (χαριτισμοός εις την Ρέμβην και
καλήν επιτυχίαν και εις τάς δύο) Γλυφοκου-
τάλιον (με πολύ ενδιαφέρον άνέγνωσα τά της
καθέδου σου εις 'Αλεξάνδρειαν) Γιάννην
'Αγώνην (έσταιλα) 'Ηρώ της Καρδίας
(παραστικά έλιπίω να λάβω γρηγορα έκτενή
έπιστολήν σου και ό κ. Φ. έπίσης περιμένει
να του γράψης κατά την ύπόσχεσιν σου) 'Νεα-
ράν 'Ελληνίδα (σε παρακαλώ να μη ξε-
κουραίνης την 'Αθ. 'Ελλάδα με τίς φωτιές
σου... έ, ήτο καλό τό γλύκισμα;) Γλυκειαν
'Ελαίδα (πολλούς χαριτισμοός εις την αγα-
πητήν μας 'Αγλαφάν ό κ. Φαίδων σ' ευχα-
ριστεί πολύ δι' όσα γράφεις) Αιγυπτιακόν
Φοίωνα (έλαβα ευχαριστώ) 'Υπερήφανον
Λέοντα (έλαβα ευχαριστώ) 'Ελευθερον 'Ελ-
ληνα (έχει καλώς) 'Αναάδα (ευχαριστώ πολύ
διά τό ξεπάθωμα) Φύρον Μουλήρης (έλη-
φθησαν έχαιρίως και τό ψευδώνυμον έση-
μαιώθη) Μυροβόλον Χαριτήν (ή περι ής
έρωτες δέν έχει ψευδώνυμον) Θ. Σ. Μαν-
ρά (έλαβα ευχαριστώ) Μικρασιάτην, 'Αγνα-
θάκι κτλ. κτλ.

Εις όσας έπιστολάς έλαβα μετά την 11
'Ιουνίου, θάπανθήσω εις τό προσεχές.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Βιβλία τερατά, μορφωτικά και ήθικά, εκδοθέντα υπό της Διαπλάσεως των Παιδών.

• **Ο "Άγγελος της 'Αγάπης** (60 εικόνες) φρ. 6. Όλίγα αντίτυπα επί χάρτου πρώτης ποιότητος φρ. 7.

• **Τό Βιβλίον της Συμπεριφο-
ράς**, φρ. 0,60.

• **Τό Θύμα του Φθόνου**, (20 ει-
κόνες) φρ. 3,50.

• **Οι Μαθηταί του Έδουεβίου**
φρ. 1,50.

• **Η Μαρούσα**, (21 εικόν.) φ. 3,50.

• **Η Μούσα των Παιδών** (ποιή-
ματα) φρ. 1,50.

• **Η Νίνα** (20 εικόνες) φρ. 3,50.

• **Παιδικαί διάλογοι (Κουζίδου)**
Σειρά Α' φρ. 1,20. Σειρά Β' φρ. 1,20.

• **Παιδικόν Θέατρον** (Ξενοπούλου)
φρ. 2.

• **Παιδικόν Πνεύμα** (3 τομίδια)
έκαστον φρ. 0,50. Χρυσόδατα τά 3
ύμού, φρ. 2,50.

• **Πάρος δ Νικίου** (24 εικόνες)
φρ. 3,50.

• **Ο Πυροπόλης** (24 εικόνες)
φρ. 3,50.

• **Υπόδ Πατριδος** (35 εικόνες)
φρ. 3,50.

• **Ο Φώτης**. Έμμετρον Διήγημα
υπό Χρ. Σωμαρτσίδου, φρ. 0,60.

**ΟΙ άλλασσοντες κατοικίαν συνδρομη-
ταί, παρακαλούνται, διά να μη παραπι-
πτη τό φύλλον των, να δηλώσουν άμέ-
σως την νέαν των διεύθυνσιν εις τό
Γραφείον μας, άποστέλλοντες και 50
λεπτά διά την έκτύπωσιν της νέας τα-
νίας. Άλλως δέν εδυνόμαθα διά την
απόλειαν του φύλλου.**

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

• **Ο χάρτης των λύσεων, επί του όποιου δέν να γράφωσι τάς λύσεις των οι διαγωνιζόμενοι παύεται εν τώ Γραφείω μας εις φανέ-
λου, δν έκαστος περιέχει 20 φύλλα και τιμάται φρ. 1.]**

Αί λύσεις δεκταί: έξ 'Αθηνών και Πε-
ραιώς μέχρι της 24 'Ιουνίου εκ των 'Επαρ-
χιών μέχρι της 4 'Ιουλίου εκ του 'Εξωτε-
ρικού μέχρι της 18 'Ιουλίου.

267. Αεζίγραφο.
Μικρό-μικρό τετράποδο
Μές τή φωτιά τό βάζω
Κ' ένα μνημείο παμμένιστο
Μ' αυτό κατασκευάζω.
'Εστάλη υπό του 'Αρεως

268. Μεταγραμματισμός.
Στρογγυλή πετρίτσα
Στην άρούλα σπάσω
Κι' άλλο κομματάκι
Στη στιγμή της βάζω.
Τότε εκείνη μεγαλώνει
Μές τη θάλασσα πανώρηα,
Και σάν χάλας σατισμένος
Βλέπω γύρω της βαπόρτα.
'Εστάλη υπό το Πνευματικό Φιλότηρι

269. Αναγραμματισμός.
Έδωξής κοινόν έπίπετον άν αναγραμματίσης
Της Ρουμανίας εδωλα πόλι θά σχηματίσης.
'Εστάλη υπό της 'Εθνικής 'Αναγεννήσεως

270. Δημώδες Δίνυμα.
Τό φέδι τρώει τή θάλασσα
Κ' ή θάλασσα τό φέδι,
Και μέσ' 'ετό στόμα του φειδιού
'Αστέρι λαμπυρίζει.
'Εστάλη υπό της Αιγυπτίας Βασιλόπαδος

271. Συλλαβικόν Τρίγωνον.
1.—Πέρας στρατηγός.
2.—Πόλις της 'Ελλάδος.
3.—Όνομα κύριον κοινόν.
4.—'Αγωνομία.
'Εστάλη υπό του Έθνικού Πλατέων

272-274. Συμπελήρωσις Φράσεων.
1.—Τό—και—
2.—'Ο—μείεις—τούτου—
3.—Φαύλοις—ζει—
'Εστάλη υπό της 'Αμφιζίτης

**275. 'Ακροστιχίς μετά Φωνηεν-
τολίπων.**
Τά μέν άσρικά των κάτωθι ζητούμενων
λέξεων άποτελούν Φωνηεντολίπον του τύπου:
* * * *

τά δε μεσαία γράμματα Πλανήτην:
1. Θηλακόν άγριού ζώου. 2. 'Αρχαίος βα-
σιλεύς της 'Ιθάκης. 3. Ζών φορητόν. 4.
'Ιερόν ένδυμα.
'Εστάλη υπό του 'Αρεως της 'Ιωνίας

276. Φωνηεντολίπων.
ρλ - τ - γκν - τ - θρν
'Εστάλη υπό της Γλυφοκουτάλιας.

277. Γελφος.
Αί άντι σ' έν χειρ ή άν αιδός τόνοι λέγον
θαξί θέα φέρει τε τείνω ψιν.
'Εστάλη υπό του Ναυτεχου των 'Ασκακόν

ΑΥΣΕΙΣ
των Πνευματ. 'Ασκήσεων των φύλλων 19 και 20
180. Νέανδρος (ναί, "Ανδρος.)—181. Πέ-
λος-Πέρος. —182. Σιαγών-Σαίγών. —183.
Λείρων.
184. Λ Α Δ Η 185. Θ Α Δ Η Σ
Α Μ Ω Σ Α Ρ Η Σ
Α Ω Μ Α Α Η Ρ
Η Σ Α Υ Η Σ
Σ

186. 'Εάν ής φιλομαθής βουί και πολυμα-
θής. [Η άνάγνωσις της 'Επιγραφής κατά
συλλαβάς, άρχίζει εκ του μέσου και προ-
χωρεί λαμβανόμενη μιξή συλλαβής εξ άρι-
στερών και μιξής εκ δεξιών, έναλλάξ.]—187.
ΚΟΜΑΡΟΝ (άΚΟμη, δαΜΑλις, 'ΟΡΟΝ-
τας.)—188. Κάθε τόπος και ζακόνι, Κάθε
μαχαλάς και τάξι.—189. 'Εν τώ 'Αθ' ούκ
έστι μετάνοια (έί το Α δέ'ουκ-έ: τι-μέ τά νι-α.)

190. Μισός (μύς, θός.)—491. Τύφος-τάφος
192. ΛΑΚΩΝΙΑ 193. ΦΩΚΙΟΝ
Α Α Ο Ρ (εΐΦος, ΧαροΩνεια, ΚέρΚυρα, Κιλίκια, ΑλωΩπος, ΡήΝος.)
ΚΑΛΑΜΟΣ ΑΙΟΜΠΟΝ
Ο Α Ι Ι —194. 'Οπου 'νε
ΝΟΜΙΜΟΝ Ι Ο Ο Ο καλοροζίκιος, γεννύ
ΑΡΣΙΝΟΗ Ι Ο Ο Ο κι' ό πετεινός του
—195. Ού σό μη
λουδωρεΐς, άλλ' ό τόπος (ούς - ή - μέλι - Δω-
ρίς - άλλο - τό - πώς.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Η λέξις με άπλά στοιχεία των 8 στοιχείων
λεπτά 10, διά δε τους συνδρομητάς μας λεπτά 6
μόνον με παχέα στοιχεία τό διπλάσιον, και με
εφαλαία τό τριπλάσιον. 'Ελάχιστος όρος 15 λέ-
ξεις, δηλαδή και αι διγλωσσικοί των 15 πληρώνον
ταιώς να ήσαν 15. 'Ο χωριστός στίχος, έστι
και από μίαν λέξιν, με ημεραλά ή παχία ή από
στοιχεία των 8 στοιχείων, υπολογίζεται ως έξ λέξεων
ήτοι.—Αί μη συνδεδεόμεναι υπό του άντικειμένου
άγγελιαί δέν δημοσιεύονται.]

• **Ίατρός των Σοφών, αναχωρών εκ Καί-
ρου, άποκριτεύει τους αγαπητούς
του φίλου, ιδιαίτερος δέ τό Ζεζάνον Καί-
ρου και Σενιευμένο 'Ελληνοπούλου. (Η, 300)**

• **Βαϊλόποι, 'Ανθοστολίτων, καλοροζίκιων
τό εξαδελφίκι, 'Αποκαλύπτει. 'Εγ-
γράψω τρεις άπόρους.—'Ανευ Χριστού. (Η, 308)**

• **'Εργάνης αναχωρών διά Πάργον άπε-
χαριετή τους έν 'Αθήναις φίλους του
ιδιαιτέρως 'Υμνον 'Ελευθερίας. Διεύθυνσις:
Βιβλιοπωλείον Τερζοπούλου, Πάργον. (Η, 309)**

• **Εσοφιλώσοφος έπιθυμεί ν' ανταλλάξ-
ο Μ. Μυστικά με όλους τους Χίους συν-
δρομητάς και συνδρομητρίτας ανεξαιρέτως; του
βουλομένου ν' άποστείλωσι ήδού μετά τώ
Μυστικών και τ' αληθή άνόματα των. (Η, 309)**

ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΟ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΟ
ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ 1908
'Αρχηγός της απανταλήθου Αιγυπτιακής Βι-
νώσεως έν Καίρω. Ταμίαις «Μεμφιδος».

• **Φίλοι Συνδρομηταί! Πρό της έναρξαις
του Δημψηφισματος, σπεύδω να σά
παρακαλέσω να συν τοίς άλλοις ύποστη-
ζήτε και τό πλήρες εθνικών ιδεών ψευδώνυ-
μόν μου. Εθέλωσι ότι θα τόχω ύποστηρίξει
Ευχαριστώ θερμώς.**

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ
Τά χρήματα, οι θεσμοί, του κόσμου τε
καλά, μπροστά σε μάνας μίαν εδχί
είνε μηδαμινά. Ψηφίσατε! 'Ασπρίσατε! 'Ελ-
ληνόπουλα ευγενί, ως πρώτην αναδείξατε της
ΜΑΝΝΑΣ ΤΗΝ ΕΥΧΗ.—'Αλεξανδρινή
Καρυασιόλα. (Η, 314)